

მნათობი

2007

1

აფრინდა ჭილყვაპი, გადაიხრანტალა

კომედია ოთხ სურათად

მოქმედი პირები:

1. რეზო
2. მზია
3. ფიზკულტურელი ბობო
4. ფიზკულტურელი ბიზი

მოქმედების ადგილი: სკერი პოსტსაბჭოურ სივრცეში.
 სურათი პირველი: რამდენიმე ზე. მრგვალი
 მაგიდა. ორიოდე სკამი. სცენის ცენტრში კვარცხლბეკი.
 კვარცხლბეკზე ქანდაკებული, ტრიკომოცხული ქალ-
 ვაჟი. გოგოს ნაშაღი უკორავს, ბიჭს - ურო, ცალი ფეხი
 მოუხრიათ, მეორე უკან გაუზიდაეთ. სხეულები წინ
 წაუხრიათ, გასაფრნად გამზადებულ რაკეტებს გეანან.
 სცენის სიღრმეში მზია ჩამომჯდარა სკამზე.
 /სანამ ფიზკულტურელები კვარცხლბეკიდან ჩამოვლენ,
 ისინი საუბრობენ გადაწურულებით, მიბიკის გარეშე, ერთ
 მდგომარეობაში გაქვავებულნი/.

ფიზკულტურელი ბობო - მოფრინავს...
 ჩვენსკენ მოფრინავს... დაგვტრიალებს
 რატომ? ფუჰ, შენი!... დამასკლინტა...
 ფიზკულტურელი ბიზი - ვინ?..
 ფიზკულტურელი ბობო - ვინ დამასკლინტა?
 ჩიტ!... ჭილყვავია, მგონი - ეშვება...
 კი, ჭილყვავია... ქმა! ქმა! დაფრინდა -
 ვილაცამ თოკი შემოაგდო... მარწყუფიანი...
 ვერ ზედავ?
 ფიზკულტურელი ბიზი - აქედან ვერა... სად
 არის?
 ფიზკულტურელი ბობო - ჭილყვავი? დადის
 მიწაზე... თოკთან... ჩაღი, რა!
 ფიზკულტურელი ბიზი - სად ჩავეიდე?
 ფიზკულტურელი ბობო - სად უნდა ჩახვიდე,
 ქვემოთ...
 ფიზკულტურელი ბიზი - არ შეიძლება...
 ალღუმი!..

ფიზკულტურელი ბობო - გადაიდო, ეტყობა,
 ალღუმი... ჩაიშალა ალღუმი...
 ფიზკულტურელი ბიზი - შეუძლებელია!..
 ფიზკულტურელი ბობო - გეზვეწები, ჩაღი!..
 ფიზკულტურელი ბიზი - ჩუ!..
 ფიზკულტურელი ბობო /პაუზის შემდეგ/ -
 ჩაღი და ბუტერბროდებს გაქმევე ცვლით,
 მეზეითაც... თერმოსში ჩაი მაქვს...
 ფიზკულტურელი ბიზი - მერე ეგ... მერე!..
 ფიზკულტურელი ბობო - დამასკლინტა
 მეთქი, გეხმის თუ არა?!
 ფიზკულტურელი ბიზი - მაინც ვერ გზედავ
 აქედან.
 ფიზკულტურელი ბობო - მართლა ვერ
 მზედავ?
 ფიზკულტურელი ბიზი - ვერა.
 ფიზკულტურელი ბობო /პაუზის შემდეგ/ -
 დავაეწიფდით, ეტყობა, ჩაღი! /ტრიკომოცხ
 მისული ხმით/ - ჩა-ღი!..
 ფიზკულტურელი ბიზი - ჩუ!..
 ფიზკულტურელი ბობო - ჩაღი, იქ მინდა!..
 ფიზკულტურელი ბიზი - მოითმინე ცოტაც...
 მოვა!
 ფიზკულტურელი ბობო - ვინ მივევარდა,
 თურმე...
 ფიზკულტურელი ბიზი - ვინ?!
 ფიზკულტურელი ბობო - შენ, მაგრამ აღარა

აქვს მნიშვნელობა... ჩადი, თორემ შვის დარტყმას მივიღებ... /პაუზის შემდეგ/ - ჩა-დი!

ფიზიკულტურელი ბიჭი - თვითონ შენ...
/ჩუმდება/.

ფიზიკულტურელი გოგო - რა? მე რატომ არ ჩავდივარ?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი - პო...
ფიზიკულტურელი გოგო - გრცხვეწოდეს! ჩავალ კიდევ!..

ფიზიკულტურელი ბიჭი - პოდა, ჩადი!
ფიზიკულტურელი გოგო - ჩავდივარ /აღვილიდან არ იძვრის! პაუზა.

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ააა!..
ფიზიკულტურელი გოგო - რა, ააა! დამასმენ მერე...

ფიზიკულტურელი ბიჭი - არ დავასმენ, არა!
ფიზიკულტურელი გოგო - აბა, რას იხამ?
ფიზიკულტურელი ბიჭი - მეც ჩამოვალ...
ფიზიკულტურელი გოგო - მაშინ ჩადი, რაღას ელოდები!..

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ჯერ არა... ვერა... თანაც, რამ გაფიქრა?..

ფიზიკულტურელი გოგო - რა?
ფიზიკულტურელი ბიჭი - დამასმენო... მე ხომ მიყვარდი... ახლაც მიყვარხარ!

ფიზიკულტურელი გოგო - ცუდ დროს დამასკლინტა ჩიტმა... მართლა ვერ მხედავ?

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ვერა...
პაუზა.

ფიზიკულტურელი გოგო - როგორ?
ფიზიკულტურელი ბიჭი - ჰა?
ფიზიკულტურელი გოგო - როგორ გიყვარდი?
ფიზიკულტურელი ბიჭი - ტირილამდე...
ფიზიკულტურელი გოგო - ეგ რას ნიშნავს?
ფიზიკულტურელი ბიჭი - ვსხვევართ ოთახში, - შენ ფანჯარასთან, მე - ყრუ კედელთან. შვის შუკი გადგება, გიცქერ. კალმისტრის ბოლოს კენეტ, მერე აძთქარებ. მე გიცქერ და მეტირება.
პაუზა.

ფიზიკულტურელი გოგო - ...მადლობთ.
ფიზიკულტურელი ბიჭი - პირიქით.
ფიზიკულტურელი გოგო - ახლა ჩადი, ფეხი გაძიშეშედა.
ფიზიკულტურელი ბიჭი - ცოტაც...
ფიზიკულტურელი გოგო - ოოო...
ფიზიკულტურელი ბიჭი - მეც კი უნდა მეთქვა.
ფიზიკულტურელი გოგო - რა?

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ოოო...
ფიზიკულტურელი გოგო - იდიოტებო-ჩარო - შენც, ისიც!
ფიზიკულტურელი ბიჭი - არ ავიწყდება რეზუს არაფერი!..

მზია /სკამიდანვე/ - უკაცრავად, რეზო ახსენეთ! /წამოდგება, მათკენ გამოუშრთება/.

ფიზიკულტურელი ბიჭი /გოგოს გასაგონად/ - პროუკატორია, ჩუ!..

ფიზიკულტურელი გოგო - გამიმეშდა ფე-
ფიზიკულტურელი ბიჭი - ჩუ მეთქი!

მზია /კვშობიდან მიცქერილი/ - მე ამ უზნის სახლმმართველი ვახლავართ, მზია. რეზო ახსენეთ, არა?! ხმას რატომ არ მცემთ?! მე ხომ მესმოდა... გავიგე - რეზო... ყმაწვილო, თქვენ თქვით, რომ... რა ხდება, მართლაც ქანდაკებები ხომ არა ხართ, რამ გაგიტყავათ გული?! /პაუზის შემდეგ/ - გინქმეტო ახლა, იცოდეთ, ორივეს გინქმეტო! /ჩქვტს, თუმცა ფიზიკულტურელები არაფერს იმჩვენენ/. მასულელებო, არა, ხორცი მაინც არ მეგრძობო თქვენი... ქალი-შვილო, წესით, თქვენ მაინც უნდა გესმო-დეთ! /ხანმოკლე პაუზის შემდეგ ხმაძალა/, მოვითხოვ ბოლოს და ბოლოს! მაქვს კიდევ ამის უფლება! იცით კი, რას ნიშნავს იყო სახლმმართველი?! სა-ნგარიშო ჩოთქი, მელნიოთ დასვრილი თითები, გაყვითლებული ქაღალდები... საშინელი კაბინეტი, სადაც შენი ცხოვრება უკვალოდ ქრება... ეს ყვე-ლაფერი გფიტავს, იცით, გაშრობს, გაბორტებს კიდევ... არაფერს აღგიტყავს ქალად! გერიდებთან... ფულის გადახდა არ უნდათ. ძალაუნებურად ხმაში რაღაც გიჩნდება ისეთი, - ცუდი, შემპარავი, დაეთრევი სართულიდან სართულზე: - ბინის ქირა გადაიხადეთ! წყლის ფული გადაიხადეთ! სინამდვილეში კი იმის იმედი გმართავს, რომ ერთ-ერთ ბინაში გადააწყდები მას! არა, არა, ვერა და ვერა!.. და აი, ძლივს და ისიც არ მოვიდა! /თავჩარგული რამდენიმე ნაბიჯს გადადგამს სკამისკენ. შემოტრიალდება, იცნებაში წასული მზერიო/, სწორედ ასეთ რეზოზე ვო-ცნებობდით მუდამ! მილიციონერი, გამჭოლი მზერიო... გველიება, გბურღავსო თვალებით. გბურღავსო... სად ან როგორ მოქმედებო ის სიტყვები, ჩემი გულის-ნადები რომ გადმოგცეთ, სად!..

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი /*ჩუჩქულით, ვაჳნწველად*/

- საღ?

მზიან /*სწრაფი ნაბიჯით, იმედანად*/ - რაო, რა მკითხეთ?!

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი /*ვოგოს მისაპართით, გამაფრთხილებლად*/ - ...ჩუ!

მზიან /*ავრებით ბიჳს*/ - რას ჳქვია - ჩუ! რატომ, ჩუ! თჳქვენ - ჩუ! სწორადაც

თჳქვენ - ჩუ!.. არც კი გრცხვენიათ, ფიზკულტურელი მაინც არ იყოთ! /*ვოგოსც, ვოგონა, ჳკლიშვილო, ნუ მაჳქვეთ*

წრაღლებას! თუ კი რამ იცით რეზოზე, ვგუღარებით! რა მკითხეთ, რაო, საღაო?!

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი /*ვაჳნწველად, ჩუჩქულით*/ - საღ გაიცანით რეზო?

მზიან - ა, რეზო?! /*აუზის შუგლდ ოცნებაში წასული მჳრიოთ*/, რეზო ცხედრის ამოცნობაზე

გაიციანი. აჳვე, სკვერის გაღაღმა, 18-ე კორპუსის 31 ბინაში ერთი მარტოხელა

კაცი ცხოვრობდა, კარლო ბაგარი. დიდი უცნაური ვინმე იყო; წარმოიდგინეთ, ჳილყვეთ მიიჩნია...

დახა, არც ძაღლი, არც კატა, არამედ ჳილყვეათ... არ გამოჩნდა ეს კაცი ერთი დღე, ორი დღე,

სამი დღე... გამოვიძახეთ მილიცია. მოვიდა რეზო. და თანაც ისე მოვიდა,

იცით, აი, რასაც ჳქვია მოვიდა!.. შუგანვრეთ კარი. საზარელი სანახავი იყო

საბრალო კარლო... და სუნი, სუნი, სუნი, მოგეხსენებათ... მაგრამ მე რეზოს

ეუცქერდი და სრულებით არ მეშინოდა... მე მაშინაც კი არ შეშინებია, როცა

საიდრადაც ჳილყვეთი გამოჩნდა და მოხურული ფანჯრის მინას შეასკდა...

- მერე რეზომ რაღაცნაირად ძალიან დამაჳერებლად, აი, ასე, ძალიან

მოხდენილად გააღო ფანჯარა და ჳილყვეთი ფრიი, და გაფრინდა! ჩვენ

შევაღვინეთ აჳტი, რეზო კი ღია ფანჯარასთან იღგა და უკიდევანო

სიფრცეს გასცქეროდა, და აი, ეღლიე ჩემს რიდსა და სიმორცხვეს, მიუჯახლოვდი

რეზოს და აჳ, სკვერში ვთხოვე შეხვედრა... /*ტრიღამღე მისული ხმით*/, დიხაც, მე

ვღადავდგი პირველი ნაბიჯი, მე დავითანხმე პაემანზე, ის კი, ის... როგორ

გადმოჳცე რა უბრალო სახლმმართველმა სიტყვებით, თუ რას ვგრძნობ

ახლა!..

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი - ჳილყვეთ.

მზიან - ბატონო?! რომელი ჳილყვეთი?

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი - თოკთან... იქით, იქით! ჳილყვეთი თოკთან...

მზიან /*დაბნულად*/ - ჳილყვეთი, თოკი... თოკი? ა, თოკი... /*უფრო დაბნულად*/, თოკი რა შუაშია?!

საიდან მახსოვს, საერთოდ, თოკი... /*დახრება, თოკს აიღებს, შუგლდ თავისცნ ექანება*

გრძელი თოკა, შიას თითქოს ინტერესი უღვევება თანდათან. ჳო, დავერებ თოკსა-ბაწარსა,

ჩავაგდებ, ამოვიყვან, ჩემო ძმობილო... თოკის ბოლო რეზოს დაუხვევია ხელზე ასე შემოდის,

უფრო სწორად, შიას შემოჳავს.

მზიან /*ვაგონებულად*/ - რეზო, ეს თჳქვენ! რეზო /*უხილავ ჳილყვეთს მიცქერილი*/ - ცხსუ, დააფრთხობ...

მზიან /*ვაგონებულად, მაგრამ დაბნულად*/ - უცნაურია, ვის დავაფრთხობთ, რატომ უნდა დავ...

რეზო /*აწყვეტინებს*/ - ცხსუ, ჩუ!.. მზიან /*გაღიზიანებული რეზოს უფრადღებობით*/ - რა ხდება, ვერ გავიგე!..

რეზო /*ველის გაწვეწით*/ - ცს, ვაკვირდები... მზიან /*შუგრიღებულად*/ - რეზო, მე თჳქვენ ცოტა

სხვანაირი მახსოვხართ, მილიციონერის. ფორმა ამკარად უფრო გიხდებოდათ, რევაზ!

რეზო /*უხილავ ჳილყვეთს მიცქერილი*/ - და თანაც არაინ იცის, მე ვცდილობ მის დაჳქერას, თუ მან დამიჳირა!

მზიან - რა, საშიშ დამნაშავეს დასდევთ? მაშინ გასაგებია...

რეზო - ჳილყვეთი!.. მზიან - ჳილყვეთს?... /*შუგარული საფეღურით*/.

ეტყობა, ტყეშიც სდიეთ და ველადაც სდიეთ ამ, რა ჳქვია იმას, ჳილყვეთს...

ამიტომაც შეგლახვით სამოსი, პირიც გასაპარსი ვაჳეთ... /*ისევ დაბნულად*/, როგორც ნივთმტკიცებას დასდევთ ფრი-

ნველს თუ რაშია საჳმე, რაღაცნაირად მახნვეთ, იცით, რევაზ!

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი /*ჩუჩქულით*/ - სხვანაირი რეზოა, ვერ ამხნვე?! რეზოა, რო?!

ჳიჳკულტურაჳი ბიზი - მგონი რეზოა, რეზო შიამაც...

მზიან - დიხაც, რეზო! აბა, ვის ველოდი ამდენი ხანი? მტკიც, ვის ველოდი მთელი სიცოცხლე!

რეზო /*შირს ვაცქერილი*/ - სისულელეა! ჩვენ, ყველანი, ჳილყვეთს ველოთ...

მზიან - ნება მომეცით, არ დავგეთანხმით, მე

ადამიანთან ურთიერთობა უფრო მზი-
ბლავს როგორღაც... დიახ, აშკარად
ასეა!...

რმზ(ო) /შეყრობილის სადღაც მიმართული შხერით/ -
რა შუაშია ადამიანი! იმან თუ ინება,
საკუთარ მამას მოგაკვლევინებს და
დედას შეგრთავს ცოლად!

მზიან /შეშინებულ/ - ვინ, ჭილყყავსა? /პირველის
წერით/ ფუი, ეშმაკს! ფუი, ფუი.

შიხაქულტურაში ბ(ო)ბ(ო) - ვიცი, ვიცი, ეს
ძველი ამბავი ვიცი...

რმზ(ო) /ზოგადდ ამბობს/ - ძველიო? ვინ თქვა
ძველიო? ძველი კი არა, ძველის-ძველი,
როგორც სამყარო, როგორც ბედისწერა!...

შიხაქულტურაში ბ(ო)ბ(ო) - ეს კაცი რეზო
არაა! რეზო ასე არ ლაპარაკობდა!

მზიან /ფიქვულტურულ გოგოსც/ - გთხოვთ! ძალიან
გთხოვთ!.. მე რეზოს ველოდი და მივიღებ
კიდევ რეზოს! /რეზოსც/ - მოეშვით
რა მაგ თოკს... ბაწარს... თუ თოკს?...
ავირიე, სულ ავირიე... მე ხომ თქვენ
გელოდით, რევაზ!

რმზ(ო) /ხელის მოძრაობით აჩუბებს/ - არ დააფრთხო,
რა, გესვენებთ!..

მზიან /იმედაცრუებით/ - კი, ბატონო, თუ ეს
ფრინველი ასე ძვირფასია თქვენთვის...
მაგრამ ერთგვარად განვიხიბლეთ, სიმა-
რთლედ ვითხრათ...

რმზ(ო) /უზისამართოდ/ - განიხიბლეთ... რა ნაცნობი
სიტყვაა განიხიბლეთ... ჰო, განიხიბლეთ ჩემი
იკითხეთ...

მზიან /ინტერესით/ - რა, ჩემით განიხიბლეთ
არა, რეზო! თქვით, უმჯობესია მწარე
სიმაართლედ, ეიდრე ფუჭი იმედი... თქვით...

რმზ(ო) - არა!

მზიან /სიხარულით/ - არა?! არა?!

რმზ(ო) - არა, არ არსებობს ჰარმონიული წეს-
რიგი, არა, ეს მიუღწეველია!

მზიან - ბატონო?!!

რმზ(ო) - ავაზაკები, კაცისმკვლელები, ქურდები
და მილიციონერები - ეს ერთი სამყაროა,
ერთი სინამდვილე... და როდესაც
პოლიტიკური სისტემა სრულად
იხრწნება, უმჯობესია, გაერიდო, გაქცე-
და მეც გავექციე...

მზიან /რეზოს უახლოვდება/ - სინტერესოა, რაღა
ახლა გავექცით, რევაზ, სინამდვილეს,
როცა ბოლოს და ბოლოს გაგვიცანით!..
თქვენ ისეთი გამჭოლი შხერა გქონდათ...
/ცალ ხელს გაუწვდის, ცალი ხელით საგარეოდ

ჭილყყავის დაფრთხობას ცდილობს - მიბრძობ
ბაწარი! თოკი, თოკი მიბრძობთ!.. თქვენ
დაიღალეთ... დასვენებთ!.. ვეჭვირდებით...
რევაზ, ნუ ჯეოტობთ, რევაზ, გაიხსენეთ
თქვენი სამხრები... ოქროსფერი
ვარსკვლავებით შემკული... ახლა კი რა
მივიღეთ?! პირგაუპარსავი, სამოსშელა-
ნიღული, ბოდიშს ვიხდი და მაწანწალა...
მაგრამ მე თქვენ ვიხსენით, რეზო, რევაზ,
მე თქვენ გადაგარჩენთ!

რმზ(ო) /მიუხვდა მუკაით/ - გადი, ქალო, იქით!..

მზიან /ტრაგიზმით/ - პირველივე პაემანზე ეს
დამამკირებელი - „ქალო“?! რეზო, რევაზ,
ოიო, რეზო!

შიხაქულტურაში ბ(ო)ბ(ო) /ხურჩულით/ - მეც
ეგ უნდა მეთქვა!

მზიან - რა, რა უნდა გეთქვას, რა?!

შიხაქულტურაში ბ(ო)ბ(ო) - ოო, ეს რეზო არ
არის, ოო!..

მზიან - რას ამბობთ, რას?! ჯერ ეს ერთი,
ნამდვილად რეზოა და რაც მთავარია,
რეზოც რომ არ იყოს, რეზოდ ვაქცევდი,
რადგან არცთუ ხანმოკლე სიცოცხლის
მანძილზე ეს ჩემი პირველი პაემანია,
გესმით თუ არა?! რევაზ, გესმის!..

/შხია რეზოს დაეკონება. ორივენი სკამზე
ვადამბობან. ხანმოკლე ჯეოტურის შემდეგ რეზო
თავის განთავისუფლებას ახერხებს და უმაღ
სავარაუდო ჭილყყავისკენ იტყობება./

მზიან /ოცნებებში წასული/ - აი, ჩემი პირველი
ამბორი!.. როგორ მივევარს ეს სკვერი...
რეზო, მოეშვით ფრინველს, ვიურთი-
ერთით, რევაზ!

რმზ(ო) - საზოგადოებრივი თავმჯდომარის ადგილას
აკრძალულია...

მზიან - თქვენ გულისხმობთ... თქვენ გგონიათ...
არა, არა, მეც მძულს უგულო ხვეწა-
კონა! მენდეთ! მე არა ვარ ისეთი... და
თნაკი, ვინ გვხვდავს, აბა, ვინ? თქვენ, მე
და ეს ქანდაკება უროთი და ნამგლით
ხელში.

შიხაქულტურაში ბ(ო)ბ(ო) - გესმის, ქანდაკება!
ფიქვულტურული ბიჭი - ჩუ!..

მზიან /წარვიღვდა/ - დიახაც, - ჩუ! დიახაც,
ქანდაკება! დიახაც, ნამგლითა და უროთი
ხელში! და რაც ყველაზე არსებითია,
დიახაც, ჩვენს გარდა აქ არავინაა! ასე
რომ... რევაზ!..

რმზ(ო) /შხიას მოხვდავს მოწყვლიანებული თვალებით/
- ნამგალი და ურო...

მზიან - კი, კი...

რძე - /ზმათროლეული - ნამგალი და ურო...
 მზია - პო, ნამგალი და ურო, რა უყუთ მერე...
 რძე - ვერა, ვერაფერსაც ვერ უხამ... ბედისწერის მსახერალი ხელი... ისტორიული გარდაუვალობა... სტაგნაციისთვის ვარ განწირული და ამას ვერსად გაექცევი, ვერსად!.. ოო, რა ძნელია მილიციონერობა, როცა პოლიტიკური სისტემა ლეპა... /შხის მხარზე ჩამოღეს თავს...
 მზია - პო, ჩემო საყვარელო, მაგრამ ბევრი ლაპარაკი არაა საჭირო...
 რძე /ტრის/ - გაიძულევენ, ისე მოეპერა ხალხს, თითქოს დამპყრობელი ხარო! ეს არაა პარმონია... ეს არის პოლიციური რეჟიმი... მე ხომ ვიცო... მე ხომ ვვლავფერი ვიცი და ნერვები...
 მზია - კი, გასაგებია, თუმცა, მაინც - ჩუ! ქანდაკებასაც შეიძლება ესმოდე...
 რძე /- ნერვები, დაფუტკნული ნერვები... სულ დაჭიმული ხარ კაცი... მილიციონერი, თქვენ გვინათ, არაა კაცი?! როგორ, როგორ მინდოდა კრიმინალისტიკაში, სადაც საერთო არაფერი გაქვს პოლიტიკასთან და საზოგადოებისთვის საჭიროც კი ხარ...
 მზია - ნამდვილად გეთანხმები, კრიმინალისტიკაში მეტად ახერხებ საკუთარი თავის დანარჩუნებას... წავიდეთ, წავიდეთ კრიმინალისტიკაში... /ისევ დაეკრება...
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - რეზო! რეზო!..
 მზია /თავი წამოსწია, ნებირად/ - რა გნებაეთ, ვმაწვილო, რეზო მხოლოდ ჩემთან ურთიერთობს...
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - კითხე ერთი, აღლუმი გადაიდო, თუ ჩაიშალა თქო!
 მზია - ვვლავფერი გადაიდო და ჩაიშალა რეზოს გარდა... ერთხელაც... კრიმინალისტიკაში... /რეზოს მიუბრუნდა...
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი /გოგოს გასაგონად/ - ხომ არ ჩავსულიყავით?
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - არა... ვერა...
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - რატომ? ხომ ვინდოდა?
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - მტრის ფანდს გავს... ეს რეზო არაა!
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - ვითომ?
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - აღლუმი რომ

ჩაშლილიყო, რეზო იტყოდა - შაბაშო!
 რძე /შხის მოკლებს ახერხებს/ - შაბაშ შაბაშ! შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - აპა, რეზო!
 ფიკულტურელი გოგო უცემ ჩამოხტება კვარცხლებიდან და სცენიდან გარბის.
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი /გზად/ - არ შემხედო! არ შემხედო!
 მზია /თვალს გააფოღებს გოგოს, გაკვირებული/ - რა დაეძარტა?
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი /კვარცხლებს იატაკზე ჩამოგდარი/ - ჩიტმა დაასკინტა და ჩემი რცხვენია...
 რძე /შოლოდნელი ინტრესით/ - ჭილეყავა?
 მზია /განწირულად/ - ისევე ეს წყეული ფრინველი?..
 რძე - მიპასუხე, ჭილეყავა?
 შიხაქალტურაშვილი ბიჭი - მგონი, კი...
 რძე - ბედი ჭქონია...
 მზია /ტუჩაბრებით/ - რატომ, რეზო? რა ისეთი...
 რძე /შეგრობილი სახით/ - ჩემი ხელით გავუღე ფანჯარა, რადგან იღუპალი ხმა ჩამძხოდა: გაუღე, რეზო, გაუშევი, ამის დრო მოვიდაო, მაგრამ გაფრინდა თუ არა, შლეგვით გამოუღევი და...
 მზია - შლეგი, რა ვნებიანი სიტყვაა, თუ ატყობთ, - შლეგი!..
 რძე /შხის გადმოხედავს/ - შლეგვით, პო, ანდა იმ ბიჭუნასავით ფრანს რომ მისდევს თვალმოუწყვეტლად... ჩვენს შორის იმთავითვე გაიბა უხილავი ძაფი...
 მზია - ბაწარი... თოკი...
 რძე - იყრე, დედაკაცო, რადგან ისიც კი არ ვიცი, თუ რატომ დავსდევ, მაგრამ დავსდევ მუდმივად და მის შესაპრობად გვემებასაც ვესახავ. და მაინც, მიუხედავად ამისა, ჯერ კიდევ არ შემოსულა ჩემთან ესოდენ მახლობელ კონტაქტში...
 მზია - მახლობელ კონტაქტში რას გული-სხმობთ, საინტერესოა...
 რძე /ტუჩაბრებით, ზიზღითა... შხის მიმართ/ - ჯერ არ... /აუზა/ დაუსკინტავს...
 მზია /ამრუთი/ - დიდი ამბავი.
 რძე - სულელი, ეს სულელი, თმაგრძელი და ჭკუამოკლე, ეს...
 მზია - საკმარისია!.. ნეტა რას ვამბობ ისეთს... განა ადამიანთან უშუალო კონტაქტში შესვლა უფრო სასიამოვნო არაა?! მითუმეტეს, იმ ქალთან, რომელიც მთელი ცხოვრება გელის?...
 რძე /გაღიზიანებით/ - ცხოვრება... სიცოცხლე...

რა ხმაძალდა წარმოთქვამთ ამ სიტყვებს... ვანა რა არის კაცის ცხოვრება, რაც იცი, უცილობლად გადაიტყვევი არარაობად, რომელიც ყარს საზარეულად და ყველას თვალწინ იხრწნება... საშუალოდ რამდენჯერ აფრინდება ჭილეყვა ერთი კაცის ცხოვრებაში? ათი ათას ხუთას ჩვიდმეტჯერ? ასი ათასჯერ? თუ ერთხელ, ერთად ერთხელ! ამაშიც ხომ არის კანონზომიერება? არა? იქნებ სხვა დროც არსებობს, ჭილეყვების დრო!!! პა?!

მზია - აბა, რა უნდა ვიპასუხოთ, რეზო?! ანდა, მანც ვიპასუხებთ... იცით, მგონი, ცოტათი ართულებთ... არ სჯობს, ათვლის წერტილად დაეიტოვოთ ასე ტრადიციული გაზაფხული, ზაფხული, შემოდგომა, ზამთარი, ხორციის ფასმა მოიმატა, ყველის ფასმაც, მეტროთი მგ ზავრობა გააძვირეს, ვისაუბროთ ნაცნობ თემებზე, რევაზ! ისეთი სასიამოვნოა, როცა წინასწარ იცი, რას ვიპასუხებენ და მართლაც ასე ვპასუხობენ... ამოხსნილი კროსვირდივით პირდაპირ...

მზია - და საერთოდაც, რას უნდა ნიშნავდეს ჭილეყვის დრო? ბუნდოვანია ძალიან...

რეზო - /იჭისკენ, გაცხარებით/ - უტვინო!

მზია - /სიხარულით/ - ხედავთ, როგორ გააკვესა თვალები?! რეზო, რეზო ამას შემოკველუ!!!

რეზო - /ისევ ბიჭისკენ იცქირება, თითს კი შიხასკენ იშვრს/ - კარგი, დავუშვათ, ეს შტერია!..

მზია - /სკამზე დაემხობა/ - ვაი!..

რეზო - /ბიჭისკენ/ - შენ ხომ კაცი ხარ, ტვინი გაახაჭუნე ცოტა! მიხედი, რასაც გელაპარაკები! თუკი მივაცქერდებით ჭილეყვებს, სამყაროს აღქმას ფოკუსს შევუცვლით! ესაა თავდაპირველ ნირვანაში დაბრუნების ერთადერთი გზა! ამითაა შესაძლებელი მხოლოდ პარმონილი წესრიგის დამყარება! წარმოდგინე ერთი წუთით, თვალმოუწყვეტლად ვუცქერთ ჭილეყვებს!.. აღარავის სცალია ყაჩაღობისთვის, კაცისკვლისთვის, ომებისთვის!.. ჩვენ ბუნების ნაწილი ვხდებით, მეტიც, ასე ვიბრუნებთ დაკარგულ სამოთხეს!..

მზია - /იმდგაცრეებით/ - ვინ წარმიდგენდა, -

ასეთი მილიციონერი ნამდვილად ერთადერთია მთელ სამყაროში და ისიც, მე შემსხვედრა განგებამ... რევაზ - დაივიწყე ნირვანაში ხართ ახლა?!

რეზო - არა, ახლა არა! მაგრამ იქნებ შევადწინო კიდევ... ყოველ შემთხვევაში, ნირვანაში შესვლა ნამდვილად სჯობს სტაგნაციაში ჩავარდნას... საბრალო ბაგარი, ისიც ისტორიული კანონზომიერების ნებით დარჩა განზე... მეტიც, ეს ბედისწერა იყო! როცა წარმოვიდგენ, რომ ერთ დროს მეც ასე, მარტოობასა და გარიყულობაში...

მზია - /ხელის ზურვს აიფარებს პირთან/ - ოპ! ოპ! ახლა მივხედი! მივხედი, ჩემო სიყვარულო, ჩემო გრძნობაგაფაჩიზებული! შენ კარლო ბაგარის ამზრუნე ცხედრის ხილვამ შეგრმა სულერთიანად! დაივიწყე ის მახინჯი მოხუცი, დაივიწყე, გენაცვალე, ფუპ, ფუპ, შუუბერე სული და გაუშვი იქით, დასაკარგავში...

რეზო - მას არ ერქვა კარლო...

მზია - რა ვიცი, 18-ე კორპუსელები ასე მიმართავდნენ და... საბუთებშიც...

რეზო - /ხალციხე გაცქერლი/ - თავდაპირველად მას იშტვანი ერქვა...

მზია - /უკადრესი გაოცებით/ - რას ამბობთ, რევაზ, მართლაც?!

რეზო - ...და ის იყო ერთი ვინმე ცხენიპარია ბოშას ავზორცი ვნების ნაყოფი.

მზია - დედითაც და მამითაც ბოშა იყო? დედა, დედა, რა მესმის...

რეზო - არა, დედით იყო უნგრელი, მაგრამ წმინდა სისხლის უნგრელიც არა, იმიტომ რომ, ბებიამისი გვარად მარქსი იყო.

მზია - /შებრული/ - იმის, კაცო, იმის!!!

რეზო - არა, იმის არაფერი... თუმცა, ნიჭიერი კი იყო მამაძალი... პოლიგლოტი, ვუნდურკინდლად დაბადებული... მერე რუსეთში გადასახლდნენ და იქ გაუშვილა ბებიამ პატარა იშტვანს თავისი სამარცხიერი წარმომავლობის ამბავი... ერთიკაა, მაშინ იშტვანი აღარ ერქვა, იგორი დაარქვეს, რუსულად ყავდაზე...

მზია - და ბებიამ? იმ ბებიამ გაუშვილა ის ამბავი, ხომ, მარქსი რომ იყო გვარად?

რეზო - პო... მარქსის ქალმა... იშტვანზე, ანუ იგორზე შოკისმოძგერელად იმოქმედა ამ ამბავმა... მან გადაწყვიტა შური ეძია ავაზაკ მამამისზე და მასთან ერთად,

საერთოდ, ვეღლა ავაზაკზე და მგამოზეზე უნა შური. ახალგაზრდა იგორი ოზრანკის საიდუმლო აგენტი ვაზდა... თბილისში რომ გამოგზავნენ მას უკვე რამდენიმე სახელეო ჰქონდა, მათ შორის, პეტრე, ალი, ფრანსუა, იაშა... სახელების ჩამოთვლა შორს წაგვიყვანს, იცვლიდა გვარებსაც, მაგრამ ეს კიდევ უფრო შორს წაგვიყვანს... ასეა თუ ისე, საბოლოოდ საქართველოში დარჩენა გადაწყვიტა და ბუბის პატრესაციემად კარლო ბაგარი დაირქვა...

მზია - მარქსის ქალი რომ იყო, იმის, არა?!
 რეზო - ჰო, იმის... კარლო ბაგარი ლოიალურად შეხვდა საბჭოთა ხელისუფლებას და მილიციის სკოლაში მასწავლებლად მოუწყო. მას ჰყავდა ბევრი ცოლი და ბევრი უკანონო შვილი, რომლებიც, სიმართლე რომ ითქვას, სულ ფეხებზე ეკიდა... კარლო ბაგარი სიცოცხლის ბოლომდე თანამშრომლობდა სამართალდამცავ ორგანოებთან, მისი წყალობით ზღვა ინფორმაცია შეგროვდა, მათ შორის 18-ე კორპუსელების პირად ცხოვრებაზეც - გარდაიცვალა 127 წლისა, თუმცა 80-ზე მეტს ვერ მისცემდა კაცი...

მზია /სიყვარული, აღფრთოვანებით მიტყნული რეზოს/
 - აი, რას ნიშნავს ჭეშმარიტი მილიციონერი. როგორ ფლობს ინფორმაციას, როგორ ფლობს, როგორ, როგორ ფლობს...
 რეზო /მზიას გადმოხედავს/
 - ახლა გააგე, შე ქათამო, ვინ იყო კარლო ბაგარი?

მზია - რეზო, ეს უკვე მეტისმეტია, რეზო!
 რეზო /ხელს ჩაიქვეს/
 - და საერთოდ, რომ ითქვას... /პაუზა ექ...
 /გატრიალდება, ნელა მიდის/.

მზია - რეზო, რეზო, ჭილვევაე თავისით გამოგყვით, რევაზ!... ძალით მოგყვებით, ფინიასავით! /ფიზიკური ბიჭისკენ/ სასწავლი რა არის?! გეკითხებით, არ არის რაღაც ღირსშესანიშნობა? /ისევ რეზოსკენ, რომელიც თვალს მიფარა - მე გადაწყვიტე, რეზო! /უხის დაბანებით/ ოღონდ გაფრთხილებ, შეუ-რაცხეოფას ვერ მოვითმენ! ვერავითარ შემთხვევაში, ვერა!!! /უფრო თბილად, დეკავებით/ - რატომ ასე, ქალო და ქალო, ქათამს რომ თავი დაეანებოთ... დამიძახეთ, მზია, მზიკო, მზიაკო... ანდა, ფისო დამიძახეთ, რევაზ

და ერთად წავიდეთ ნირვანაში, რა იქნება, პა?! იყავით რა, ცოტა ლმოზიერი, ცოტა აღერსიანი... ეს ხომ ჩემთვის ბიჭველია გამიგეთ, რეზო?! /ამოხენეშებს/, ნეტა რომელ ოჯახს ეკუთვნის ჭილვევა - ყორნისებრთა თუ ჩხიკვისებრთა? ჩხიკვისაც მიაგავს ეს შეჩვენებული, თითქოს... რეზო, დამელოდეთ! მზია სცნას დასტოვებს, გამოწნდება ფიზიკურული გოგო!

ფიზიკულტურელი ბობო - რეზო წავიდა?
 ფიზიკულტურელი ბიჭი /დახალი ხმით/
 - რეზოს დედაც...

ფიზიკულტურელი ბობო /გაოცებული, ინტერესით/
 - რა მამაცი ხარ...

ფიზიკულტურელი ბიჭი /მიმოხედავს, უფრო ხმაძლად/
 - რეზოს დედაც!

ფიზიკულტურელი ბობო /მთაზლოვდება/
 - რა დაეგმართა?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი /შეგმართება, ჯერ არ იცის, რა უახსოვს, ვარცხლბაგზე შედგება - ჩემი ხსენული თავისუფალია!. ჩემი სულიც თავისუფალია! მე მთლიანად თავისუფალი ვარ, თავისუფლების ჰაერს ვუშვებ ჩემს თავისუფალ ფილტვებში და ხმაძლად ვაცხადებ - რეზოს დედაც!!!

ფიზიკულტურელი ბობო - იცი, მე შენთვის ბუტერბრედები მოვაშხადე და აშან ენითაღწერიელი სიამოვნება მომანიჭა!..

ფიზიკულტურელი ბიჭი /გოგოსკენ გამოალავებს/
 - ბუტერბრედების დედაც!

ფიზიკულტურელი ბობო /ცოტა შემკრთალი - თერმოსით დაშაქრული ჩაიც მატებს...
 ფიზიკულტურელი ბიჭი /გზად - თერმოსის დედაც და ჩაის დედაც!
 ფიზიკულტურელი ბობო - გაცივდება...
 ფიზიკულტურელი ბიჭი - თერმოსი არ აციებს...
 ფიზიკულტურელი ბობო /ჭეშმადან აცქერილი - რა გინდა?
 ფიზიკულტურელი ბიჭი - ...შენ! შენ... წავიდეთ იქით, იქ ჩირგვებია, ბუნქები, ტყე...
 ფიზიკულტურელი ბობო - ოჰ... /ბიჭს ჩაკონება/.
 ფიზიკულტურელი ბიჭი ხელში აიყვანს გოგოს, ვარცხლბაგს ამოუფარებია, ცოტა ხნის შემდეგ შორიდან შოატანს სააღუმო მარშის მელიოღია. ბიჭი თავს წამოყოფს, წამოდგება, მიდის.
 ფიზიკულტურელი ბობო - სად მიდიხარ?
 ფიზიკულტურელი ბიჭი - ადლუმია! მე იქ...
 ფიზიკულტურელი ბობო - რატომ? ახლა რატომ?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი /გარბის/ - მშვიდობით!
მე იქ!..

ფიზიკულტურელი ბიჭი - მოიცადე, გაგა-
ცილებ! დაძლიე, იდიოტო! /მასღვეს/.

სურათი მკომ: შემოდის მზია. ბაღურა
მაკეს. მიხედ-მოხედავს.

მზია - რეზო! რეზიკო! რევაზ!!! რეზიკო,
შენმა ფისომ მნაუშნიუ მოვიტანა, რეზო!
შენ სადღა დაიკარგე, ონგარო ჩიტო,
კარო, ჩიტო, კარო! რევაზ!

გამოჩნდება ფიზიკულტურელი გოგო. მუცელი
თვალმისკვამლად წამოხრდა.

ფიზიკულტურელი ბიჭი /ჩაგრდნილი ხმით/ -
გამარჯობათ!

მზია - გამარჯობა! /აკვირდება/, რა, ვიცნობთ
ერთმანეთს?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი - დიახ. მე ის ვარ,
ფიზიკულტურელი, კვარცხლებეზე...
გახსოვთ?

მზია - უმე, ქანდაკებასავით... მეც არა ვთქვი,
რა ნაგობი სახე აქვს მეთქი... რა
დამივიწყებს, ჩემო კარგო, ეს ხომ ჩემი
გაბედნიერების პირველი დღე იყო... პირ-
ველი პაემანი... პირველი... ყველაფერი
პირველი, მოკლედ... როგორ ხარ,
გენაცვალე?! ეს ამისგან, მეწყვილისგან?!
ფიზიკულტურელი გოგო თავს უქნევს
თანხმობის ნიშნად, შემდეგ წაის-
ლუკუნებს...

მზია - რა დაგემართათ? რა, მივატოვათ იმ
უსინდისომ, არა?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი - არა, არა, ის
ღირსეული კაცია, არა!.. /ტირის/.
მენატრება! როგორ მენატრება, ის კი
ომობს, ომშია ახლა... ვინ რა იცის...

მზია - აჰ, ომში? გასაგებია...

ფიზიკულტურელი ბიჭი /ხმაურით მიიხიციავს
ცხვირს/ - აღლუმზე წავიდა და ომში
ამოქო თავი... არა, ის მაინც წავიდიოდა
მოხალისედ, მე ხომ ვიცნობ!.. /კარ-
ცხლებეზე შებიჯებს, პათეტიკური სიმა უწნდება
ხმაში/. ეს არის ომი ჩვენს უახლოეს
წარსულთან! ცეცხლოვანი ნამგლებითა
და უროებით შეიარაღებული მტერი
კვლავაც ცდილობს, დაგვიმონოს! არა!
არა! ის იომებს, გაიმარჯვებს, მე და
პატარა კი აქ დაველოდებით /პუზა/
მაგრამ... /კვარცხლებეზე ჩამოჯდება/ - აბა,
მითხარით, სანამ ის დაგვიბრუნდება, სად
შევაფარო თავი?!

მზია - როგორ თუ სად, მშობლები?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ჩვენ ზემო
დაქორწინებაც ვერ მოვხსნართყმ; დედო-
ნაცვალმა ტინი აურია მამაჩემს, ქალი-
შვილი გავიბოზდაო, მამამ გაყიდა ბინა
და დღისნაცვალთან ერთად უცხოეთში
გადაიხვეწა...

მზია - საზიზღრები... უგულოები... ბოდიში...

ფიზიკულტურელი ბიჭი /თავაგრული - არა
უშავს... /წაისლუკუნებს/.

მზია - იმის მშობლები?

ფიზიკულტურელი ბიჭი - იმის მშობლები
საკუთარ ბინაში აფეთქდნენ...

მზია - ღმერთო ჩემო, რა საშინელებაა...

ფიზიკულტურელი ბიჭი /წაისლუკუნებს/ - და
დღემდე გაურკვეველი დარჩა, რა
მიზეზით მოხდა აფეთქება, - ეს იყო
მტრის ქვეშეშიდან გამოტყორცნილი
ყუმბარა, თუ ტერორისტული აქტი...

მზია - როგორ აირია ქვეყანა, როგორ აირია...
ომები... ტერორისტული აქტები... განუ-
კითხაობა... იცით, საკუთარი ბედნიე-
რებისაც კი გრცხვენია ადამიანს, როცა
ირგვლივ ამდენი უბედურება ხდება...
არადა, ბედნიერი ვარ... უნდა ვაღიარო...
მე და რუმომაც გაყვიდეთ ბინები და
იცით სად უცხოვრობთ ახლა, აბა, თუ
გამოიცნობთ?

ფიზიკულტურელი გოგო მხრებს აჩინავს,
წაისლუკუნებს, შემდეგ ხმაურით მიიხიციავს
ცხვირს/.

მზია /ღლიბა/ - კარლო ბაგარის ბინაში...

დიახ... რუმომ ისურვა... უმე, არ მითქვამს,
არა? კარლო ბაგარი ხომ რეზოს მამა
აღმოჩნდა... ტელესერიალივით არის
პირდაპირ, არა? მამფრსიუფეტანი ტელე-
სერიალივით. ამიტომაც განიცადა ასე...
ჩემი რეზიკო, დღემუდამ სტავნაციაზე
ფიქრობს, საიდუმლოდ გაგიმხვლეთ,
როგორც აღმოჩნდა, ჭილყავებს ღამე
სძინავთ, რეზო კი მაინც ფხიზლობს.

/გადაიკისკისებს/ - რა სტავნაციაზეა,
გენაცვალე, ლაპარაკი, გამათანგა ქალი.
ის შეუდარებელია... ორთქლმავალივით
იღწვის სარეცელზე... შლეგი, შლეგი,
პირუტყვი... /გადაიკისკისებს/, უცხო სი-
ტყვათა ლექსიკონშიც მოვიძიე, ნუთუ
ამას ქვია მეთქი სტავნაცია... ვაითი-
შულაბაო ვერური სისხლის დაავადებაო...
მსგავსი არაფერი... ვენებსაც არაფერი
ეჭვობა ისეთი. ჩაძინებულს შეუეშოწმე...

მხეცი ჩემი, ჩემი მხეცუნია... რეზო, რეზიკო, რევაზ! შენმა ფისომ მზიანიაუ მოგიტანა, რეზიკო, სად ხარ! /ფიქურულტურულ გოგოსკენ/, ჭილეკვათან ერთად სეირნობს მოსალამოვებამდე ვერასოდეს წარმოვიდგენდი ასეთი საყვარელი ფრინველი თუ იყო ჭილეკვათი... კარო, ონავარო ჩიტო, კარრ! სად უნდა იყენენ?! /ფიქურულტურულ გოგოს/ - ნუ ხართ, რა, ასე ნაღვლიანი... ეს ჩემზეც მოქმედებს... რა ვქნა, ბედნიერი ვარ და მინდა, ყველა ბედნიერი იყოს ირგვლივ, თქვენ კი... /ჩაფიქრდას/ - რეზო ცოტა უცნაური კაცია, თორემ სულაც ჩემთან ვაცხოვრებდით... იცი, რა, ძვირფასო, აქ რომ ვაცხოვრო?

ფიქურულტურული ბობო - სად, აქ?
 მზია - აქ, აი, აქ!
 ფიქურულტურული ბობო /ჭირილს უმატა/ - დამცინით კიდეც, არა?! დამცინით, პო... სკვერში.

მზია - ოო, ეს სკვერი... ეს ხეები... ეს განმარტოებული საკმები... ო, ეს ვანუშო-რებელი სივრცე და მყუდროება... ეს კვარცხლბეკი... კვარცხლბეკზე, დიახაც, კვარცხლბეკზე... მე ხომ ვიცი, ზუსტად აქ გადის სველი წერტილები. როგორც ჯარისკაცის ცოლს გაკუთვნით კიდეც... მე გაგიზერებ ამ საქმეს, ყველაფერი კანონიერი იქნება... ფულსაც მე გასუნებთ... ამოვიყვანოთ კედლები... ჭერი თავზე და... სხვათაშორის, იქით, იმ კუთხეში აბაზანაც მშვენივრად მოთავსდება... მიბოძეთ პირადობის მოწმობა... მიბოძეთ, მიბოძეთ! /დაბნულ გოგოს პირადობის მოწმობას ჩამოართმევს/ - ახლა გაიღმეთ! მეტი ოპტიმიზმა საჭირო... ასე... რა მშვენიერია სიცოცხლე, როცა გიყვარს... აი, ისიც, რეზო მოვიდა! /შემოდის რეზო. ჭილეკვათ მხარზე აზის, ხელში ტროსტი უჭირავს/.

მზია /რეზოს მიცქერილ გოგოს გადალაპარაკებს/ - როგორი შემოსვლა იცის... რაღაც მნიშვნელოვანი, არა?! წვერულვაშს მე ვუსწორებ მაკრატლით... რობინზონ კრუზო ჩემი... ჩემი განმარტოებული, ჩემი... მონტე კრისტო ტროსტი, ჩემი...

რეზო /ჩაახველებს/ - ჰმ...
 მზია /რეზოს მიცქერილ/ - ფაქტობრივად აღარ ლაპარაკობს, მაგრამ მე ყველაფერი მესმის... რეზო ვერაა გუნებაზე... რატომ რეზო? /რეზოსკენ გაეპარება/. - კარო,

ონავარო ჩიტო, კარრ... შეხედეთ, სად ხარ, რა ამინდა... დატებით, გაბლიმით... ჩასკარტანს მიუტანს ხელისუფლებას... აი, საკენკი შენ... /გოგოს ამოხედავს/ - ხომ საყვარელია? ბუნების ქმნილება... მე სულელს არ მესმოდა... /ჩიტისკენ/ - კენკე-სინარული, კენკე... /გოგოსკენ/ - ასე ვართ, ერთ ოჯახად... რეზო, მე და ეს... სურვილიც არ ჰქონია აფრენის... წუთით არ გვშორდება... ჩვენთან ურჩვენია...

რეზო /ჩაახველებს/ - ჰმ...
 მზია - მომიკვდეს თავი, თავი მომიკვდეს! რეზოს შიას... /ნათბათვად ხსნის ბაღურას, იქიდან ჭაბს ამოიღებს/ - ჯერ ისეც ცხელია, რეზიკო! შენ რომ გიყვარს... ღომი, სულუგუნი, ბაფე გავაკეთე... ქათმის ბარკლები... ბარკლუნები... /გოგოსკენ/ - მოვიპატივებდით, მაგრამ რეზო ვერაა ხასიათზე... რეზო ქვებს ჩამოართმევს, უსიტყვოდ გადის სცენიდან.

მზია /რეზოს მიცქერილ/ - რეზო წვიდა! წასვლაც როგორი იცის, არა? აი, რო წვაა, წვაა, გულსაც გაიფოლებს... /ხელის დაფეთი/ - კარო, ონავარო, კარო, დროებით! ჩემი სკვერის კაცია... ბუნების პირში ჩემი... მუგლი ჩემი მოწიფულობაში... /გოგოსკენ/ - არა, უნდა ვავევ... თქვენ კი... ნუ ჩამოყრით მხრებს... ვინ იცის, კვარცხლბეკზე იქნებ ყველაზე ბედნიერად გრძნობს თავს ადამიანი... ანდა, ბედნიერად თუ არა, ზეალმატებულად ხომ მაინც... როგორ მიდის, როგორ... დაუოკებელი ჩემი... კრიმინალისტიკის დიდოსტატი... ჩემი, ჩემი, ჩემი ფელიქსა, ჩემი ძერეინსკი... გენაცვალე გავლაში... მოვიდვარ, რეზიკო, დამელოდე!

შიას გასვლის შემდეგ ფიქურულტურული გოგო კვარცხლბეკს მოუახლოვდება, ერთხანს თვალის ზომავს იქაურობას, შემდეგ კვარცხლბეკზე შედგება. შემოდის ფიქურულტურული ბიჭი ვაგარენით.
 ფიქურულტურული ბიჭი - მე დაებრუნდი...
 ფიქურულტურული ბობო - ეხედავ...
 ფიქურულტურული ბიჭი - დამარცხებული...
 ფიქურულტურული ბობო - პო, ეს შესაძლებელია...
 ფიქურულტურული ბიჭი /კვარცხლბეკზე ჩამოვდება, ვაგარენებს მიიწიფობს გვერდით/ - ჭრილობას მოვიტოვებ და მეზე გავიმარჯვებ.
 ფიქურულტურული ბობო - უნდა ვაიმარჯუო...
 ვაიმარჯვებ კიდეც...
 ფიქურულტურული ბიჭი - რატომ?
 ფიქურულტურული ბობო /საღდაც გაიძვრილი.

უპრავად! - რა, რატომ?
 შიზკულტურული ბიზი - რატომ გვინია,
 რომ გავიმარჯვებ?
 შიზკულტურული ბიზი - იმიტომ, რომ 1112
 ომიდან 417 ომში დაემარცხდით. ჩვენ
 დაღებული ბალანსი გვაქვს ვადახდილ
 ომებში. ამაზე ლაღადებს ისტორია, ჩვენი
 წარსული... /შუკლს გამოხიდავს/ - ამას
 ითხოვს მომავალი.
 შიზკულტურული ბიზი - მე კვლავაც ვიომებ
 მისთვის.
 შიზკულტურული ბიზი - ჰო, მაგრამ სანამ
 საომრად წახვალ, ზურგი უნდა გა-
 იმავრო.
 შიზკულტურული ბიზი - რას ნიშნავს ზურ-
 გის გამავრება?
 შიზკულტურული ბიზი - ოჯახი ფეხზე
 უნდა დააყენო.
 შიზკულტურული ბიზი - სანგარში
 ჩაწოლილი, ნესტიითა და სიცივიით
 გამზრალი, ოჯახზე ფიქრობ და ეს გა-
 თობობს...
 შიზკულტურული ბიზი - მერწმუნე, ამ დროს
 ოჯახშიც ფიქრობენ შენზე...
 შიზკულტურული ბიზი - ვიცი, რადგან მე
 ერთდროულად ვეხილები წარსულს და
 მომავალს. მე ვარ სანგარში ჩაწოლილი,
 ოჯახისთვის მებრძოლი აწმყო...
 შიზკულტურული ბიზი - ამოდი... აქ კარგია...
 დამარცხებულიც რომ იყო, მაინც
 გამარჯვებულად გრძნობ თავს... ამოდი!..
 შიზკულტურული ბიზი /ამოხიდავს. გაჭირვებით
 ააწწეს კარცხლებზე. ყვარჯენსაც ათორვეს,
 გარეშის მოაველებს თვალს/ - ჩვენი კვარ-
 ცხლებეკია... ჩვენი სკვერი... შემალე-
 ბული ადგილიდან სულ სხვა ხედაია...
 შიზკულტურული ბიზი - ღრუბელზე
 დგახარ თითქოს და მიცურავ სადღაც,
 მინანობ. მიკვირს კიდევ, რატომ არ
 ისმის მქლოდია...
 მოატანს რომანტიკული მქლოდის ხმა. ვაჟ ცდილობს,
 ყვარჯენით იცავოს; გოგო ცდილობს, შუკლს არ
 შეუშალოს ცეკვაში ხელი. სასაცილონიც და
 სტრამტიკალურიც არიან ახლა... უფრად ვაჟი ჩაიხიჭებს,
 კვარცხლებეკის იატაკზე განუთიხმება.
 შიზკულტურული ბიზი /შეშორებული/ - ჭრი-
 ლობა, არა?! შენი ჭრილობა... რა სუ-
 ლელი ვარ, რა დროს ცეკვა იყო, ძალიან
 გტკივა?!
 შიზკულტურული ბიზი /გაჭირვებით ამოთქვამს/
 - ერთი ჭიკა წყალი!..

შიზკულტურული ბიზი - ეს ცხოვრებაა!..
 საწოლიც არ გვაქვს, ფეხი გამარჯობს
 ავადმყოფმა... არც სკამზე გვაქვს...
 ფიქრულურული გოგო ნუცბათევა ჩადის კვარც-
 ხლებეკიდან. მიმოხიდავს. სკვერიში მდგარ სკამს
 დახწვება. კვარცხლებეზე შემოღებს.
 შიზკულტურული ბიზი - ფრთხილად...
 მიძივა...
 შიზკულტურული ბიზი /მიმოხიდავს/ - არა-
 უშავს... მე... მე ახლავე...
 მაგიდასთან მიირბენს, დასწვება. კვარცხლებეის
 გამოიქცევა.
 შიზკულტურული ბიზი - რას აკეთებ?
 შიზკულტურული ბიზი /შეფერხობლი სახით/ -
 ...მოიცა! /თვალს მოაველებს იჭურობას/ -
 კედლები... ჭერი... შპალერი...
 შიზკულტურული ბიზი - რომელი შპალერი?..
 შიზკულტურული ბიზი - კრემისფერი... არა,
 კრემისფერი არა, მალე აიკრავს ჭუჭყს...
 ჩვენ გვიჭირს... ხომ მართალია?!
 შიზკულტურული ბიზი /დამწუხვს/ - კი,
 გვიჭირს...
 შიზკულტურული ბიზი - ამიტომ მუქი...
 შეიძლება სველი ასფალტისფერიც... და
 ჭალი...
 შიზკულტურული ბიზი - ჭალი?
 შიზკულტურული ბიზი - ძალიან უბრალო...
 ძალიან... მაგრამ ჭალი აუცილებელია...
 ჩაიღანი... ჰო, ჩაიღანი, კოვები, დანა-
 ჩანგალი...
 შიზკულტურული ბიზი - ერთი ჭიკა წყალი...
 შიზკულტურული ბიზი - ჰო, ჭიკა, ჭიკები,
 თეფშები, ტაშტი... ახლავე!..
 გოგო გარბის. ტაშტით მოათრევს ჯამჭურჭელს.
 კვარცხლებეზე შემოღებს.
 შიზკულტურული ბიზი - წყა...
 შიზკულტურული ბიზი - წყალი?! ახლავე...
 /გარბის. საიდანაც ტორშერი მოატქვს/. ტორ-
 შერი... ყვავილებით... ხომ ლამაზია?!
 შიზკულტურული ბიზი - კი...
 შიზკულტურული ბიზი - წყალი გინდოდა,
 მახსოვს, მახსოვს!.. მინერალური თუ
 გაზიანი?
 შიზკულტურული ბიზი - ონკანის!..
 შიზკულტურული ბიზი - ონკანი. აბაზანა.
 შპაპი, საშპაპე, უნიტაზი... ახლავე,
 ახლავე! /გარბის, მალე გამოჩნდება, უნიტაზს
 მოათრევს, კვარცხლებეზე შემოღებს/. უნიტაზი...
 მე რომ მინდოდა, ძალიან ძვირი დაა-
 ფასეს... ამასაც არაუშავს, დროებით...
 ჩვენ ხომ გვიჭირს... წყალიც არ

ღამევიყვებია... /უნიტაზიდან მინერალური წყლის ბოთლს ამოღებს/, ვაიმე, რა სულელი ვარ, შენ ხომ ონკანის წყალი გინდოდა. ახლავე...

ფიზკულტურელი ბიჭი - ...არა! არ მინდა ონკანის, მინერალური მინდა... სწორედ ასეთი /ბოთლიდან მოვამს/ - ამოდი!

ფიზკულტურელი გოგო - არ მეზარება, წუთში აქ გავჩნდები...

ფიზკულტურელი ბიჭი - არა! ამოდი მეთქი!

ფიზკულტურელი გოგო /კარცხლებზე ავა/ - ესეც ჩვენი ბინა... ჯერ ვერ არის ისე., მაგრამ ჭრილობას მოიშუშებ, და მერე აქაურობას კაცის ხელი დაეცემა. სველი წერტილები აქვე გადის თურმე...

ფიზკულტურელი ბიჭი - პო, ეპ კარგია... აუტოფარეხიც საჭიროა... ზამთრისთვის შეშის ღუმელი... აქ სითბო უნდა იყოს... საკვამურს გავჭრი, ბავშვი ჭვარტლმა რომ არ შეაწუხოს...

ფიზკულტურელი გოგო - ზამთრის ცივი, გრძელ ღამეებში მე ღუმელს მიუჯდება ხოლმე. შეშას შევუკეთებ, ტბილი, ღულუნა ტკაცატკუთი გულგამთბარი თვლებს მივლულავ და ვიოცნებებ ცისფერ აირზე... ხომ შემოიყვან ჩვენს ბინაში გაზს?

ფიზკულტურელი ბიჭი - გვეროდეს ჩემი... მე მუდამ ვიდეგები ოჯახის სადარაჯოზე... თქვენ მე დავიცავთ მომხდურისგანაც და სტიქიისგანაც... თუკი მიწისძვრა მოხდა, ხელს დაგაულებთ, საყრდენი კედლის ქვეშ დაგაყენებთ და გადაეყვარებით; თუკი ხანძარი გაჩნდა, ხანძარსაწინააღმდეგო ბალონით ხელში მე...

ფიზკულტურელი გოგო - წყლები...

ფიზკულტურელი ბიჭი /აღტანებულ/ - წყლები? ღვარცოფი, ადიდებული, ნაპირებიდან გადმოსული მდინარე... მაშინ მე ტივს შევკრავ და...

ფიზკულტურელი გოგო /მთელი ხმით/ - იდი-ოტო, წყლები დაეღვარე!...

ფიზკულტურელი ბიჭი - რა წყლები?!

ფიზკულტურელი გოგო - და-იწყო!

ფიზკულტურელი ბიჭი /უკიდურესად შემინებული/ - დაიწყო?!

ფიზკულტურელი გოგო - მშობიარობა დაიწყო, იღონე რამე!

ფიზკულტურელი ბიჭი - რა, რა ვიღერო... ჩემი ფეხი... მიშველეთ ვინმემ!

ფიზკულტურელი გოგო - მოთმინე, მოითმინე, შენ ხომ ითმინდი... ცილობს წამოფეხავს - მოთმინე, მოთმინე, მოითმინე, შენ ხომ ითმინდი!

ფიზკულტურელი გოგო - ვითმენ, ვითმენ, მაგრამ ისე მწარედ და ერთბაშად დიწყო...

ფიზკულტურელი ბიჭი - ტელეფონი! არ გვაქვს ოჯახში ტელეფონი?!

ფიზკულტურელი გოგო - ვაიმე, მოდის!!!

ფიზკულტურელი ბიჭი - რა მოდის?!

ფიზკულტურელი გოგო - რა კი არა, ვინ! ვინ! ვინ!...

ფიზკულტურელი ბიჭი - თხოვე, შეუყვანდეს, მოიცადოს... მიშველეთ ვინმემ! ითმენ! ხომ ითმენ!!!

ფიზკულტურელი გოგო - მე კი ვითმენ, მაგრამ ის! ის... ის არ...

ფიზკულტურელი ბიჭი - ღმერთო, ღმერთო, ახლა შემეწიე, ღმერთო!

ფიზკულტურელი გოგო - რეზო! რეზო! სადღაც აქა! რეზო!...

ფიზკულტურელი ბიჭი - რეზო? რეზო, მიშველე, რეზო, და სანაცვლოდ წაიღე ჩემი სიცოცხლე! ჩემი სულიც და ჩემი ხორციც, რეზო! ჩემი ხელი! ჩემი ფეხი...

ფიზკულტურელი გოგო - ვის რად უნდა შენი ფეხი! რეზო! რეზო!

ფიზკულტურელი ბიჭი - რეზო, მიშველე და შენსავით მეც გავხდები დინამოს წვერი, დოსაფისაც, რეზო! პროფაგაციურიც... რეზო, მე გავხდები ვველა ორგანიზაციის წვერი, რაც კი არსებობს ქვეყანაზე! ტვბს წვერი, გოაბ-ის წვერი, წვერი ზოტო-სი, დეგ-სი, ჯგწ-სი, რაწ-სი, თღს-სი და სიღ-სი, რეზო, რეზო, მე ვველაფერი გავხდები, მხოლოდ მან იცოცხლოს, რეზო!

- კარ! კარ! - გაისმება ორჯერ. შემორბის რეზო, ტროსტს მოისვრის, მხარზე მოიდებს ფიზკულტურულ გოგოს და სეცინიდან ვარბის.

ფიზკულტურელი ბიჭი /ყვარუნებით, ჩინილით მიყვება/ - რეზო, მიშველე და თუკი ბიჭი გაჩნდება, შენი სათრით რეზოს დავარქმევ, რეზო!...

ფიზკულტურელი გოგო /შორიდან ისმის მისი ხმა/ - გამაფრინა! რეზო უშველებელი კილყვავია, რეზომ გამაფრინა!

ფიზკულტურელი ბიჭი მჭერდება, შემდეგ ცაში იცქირება. უკრად მარმის მულღია მაატანს შორიდან. ფიზკულტურულ ბიჭს ორჭოფობა დაეტყობა.

ფიზიკულტურელი ბიზი - ნუ გეშინათ, თუკი სისხლი დაეღვარე, ოფლსაც დავეღერი თქვენთვის... მე წავალ ფორთოხლის პლანტაციაში, თავს არ დავზოვაგ, ფულს ვიშოვნი, ვიყიდი მანქანას, რომელსაც საჭონლით დავტვირთავ და ფულს ფულს ვაშოვინებ... ღვთის მადლით ცოცხალი ვარ, სანამ პლანტაციამდე ჩავაღწევ, ალბათ ჭრილობაც მომიშუშდება... /სხვა მაბართლებით გაღის სცნოიან/.

სურათი მისაზმი: კვარცხლბეკი მეტად დაუმზავსება საცხოვრებელ ბინას, აჭაურობას მეტად დატყო ადამიანს ხელი; განდა საქთმე, გაიჭება ხევი... ფიზიკულტურელი ვიგო სარეცხს ფენს. შემოდის შხია საბავშუო ელთო.

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) /თან სარეცხს ფენს/ - შენ რომ არ მყავდე, შხია,... მარტო საფენების რეცხვა თქვი...

მხია - რას ამბობ... ამასთან სეირნობა... ალუ, პატარავ, ალუ... რა სასაცილოდ მანჭავს ტურებს... და სუნი... ჩეილის სუნი... წადი, ძაღლო, იქით!... როგორ გაკვლურდნენ, მგლებად და ტურებად იქენენ პირდაპირ...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - ამასწინათ კვერცხისმღებელი ქათამი შემეჭამეს...

მხია - უი, რას ამბობ?..

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - ...აბა!

მხია - რეზო არ შემეჭამონ... რეზო! რეზო!... /გოგოსჯენ/ - ძინავს ვითომ... რა ყოფილა ეს სტაგანაცია... ჭამს და ძინავს, მარტო ერთ სიტყვას ამბობს - შხია!... დავხედავ და მოვალ...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - ბავშვი მომწოდებ... შხია ბავშვს მიაწოდის კვარცხლბეკზე შემდგარ გოგოს, სენას დასტოვებს.

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) /ბავშვს ბუბუს მისცემს/ - ჭამე, პატარავ, ჭამე... დედიკო მუდამ იზრუნებს შენზე. ჩვენ ვაკვსნით მფორადი საქონლის მალაზიას. მფორად ქვეყნებში კარგად საღდება ევ საჭონელი, ჩემო იმელო... იქ, საშენო სამოსსაც აღმოვაჩენ ხოლმე, ვილაც მდიდრის შვილის გამო-ნაცვალს. მერე რა, ჩემო სიცოცხლე, მერე რა, გამონაცვალთი გაზრდილებს ცხოვრების მეტი ფინი აქვთ... ჭამე, პატარავ, ჭამე, უნდა გაიზარდო, მაღალი უნდა იყო, ლამაზი, განათლებული, ბევრი ენა უნდა შეისწავლო, შენ უნდა იყო

ენერგიული, პრინცი პული, ტელევიზორის კრანზე ხშირად უნდა ჩნდებოდე... მე... ტელევიზორს მიცქერილა /გულში უნდა გამბობდე - ნეტავ შენს გამზრდელს, ნეტავ, ნეტავ, ნეტავ შენს გამზრდელს და უცრად კი უნდა მივხვდე, რომ ეს მე ვარ შენი მშობელი, შენი დედა, შენი გამზრდელი, და აი, მაშინ, ჩემო იმელო, ბედნიერების ტკბილ-მწარე გორგალი გამეჩხიროს უნდა ყელში, თვალებიდან კი ცრემლი დამცდეს და ჩემმა ცრემლმა იქამდე უნდა იდინოს, სანამ სრულად არ ვიგრძნობ შეებას... ფორთოხლის სუნი... მგონი, მამა ჩამოვიდა... /მიმოხედავს/.

შემოდის ფიზიკულტურელი ბიჭი.

ფიზიკულტურელი ბიზი - დავბრუნდი, მაგრამ დროებით...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - რას ნიშნავს დროებით?

ფიზიკულტურელი ბიზი - სადენს გადმოვიყვან მეტროდან, ფულს დაგიტოვებთ, მერე კი წავალ... დრო ცოტა მაქვს, იმუნად ცოტა, ალბათ, ამ მწარე ფორთოხლის სუნსაც ვერ გამოვძევნი სხეულიდან...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) /ბავშვს დასცქერის/ - შეხედე, თან ჭამს, თან სძინავს...

ფიზიკულტურელი ბიზი /კვარცხლბეკს მოახლოვება/ - ამყოლე შენი და ბავშვის სურნელი, რათა ფორთოხლის მწარე სუნმა ჭკუაზე არ შემშალოს.

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - მოდი ჩემთან, მოდი, ძვირფასო...

ფიზიკულტურელი ბიჭი სკამზე ჩამოჯდება. ვიგო კალამი ჩაუჯდება, მკერდთან ბავშვი მიუკრავს.

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - იცი, მშვიერმა ძაღლებმა კვერცხისმღებელი ქათამი მომპარეს. მშვიერმა ძაღლებმა, ანდა რეზომ...

ფიზიკულტურელი ბიზი - რა დროს რეზოა... წარსულს ჩაბარდა რეზო... ახლა შინ ვარ...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - ჰო, შინ... ნეტა საქთმის კარი თუ ჩაკვკეტე...

ფიზიკულტურელი ბიზი - იყოს... ღია დარჩეს... იყოს...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - მოგენატრე?..

ფიზიკულტურელი ბიზი - ჰო, ჰო... კვამლის სურნელი... და ბავშვის... რძის და ბავშვის ნარწყვეის...

ფიზიკულტურელი ბ(ო)ბ(ო) - ფორთოხლის

სუნი... ფიზკულტურელი ბიჭი - ფორთოხლის არა, მონური შრომის...
 ფიზკულტურელი ბიჭი - არა, არა, ფორთოხლის და მამაკაცის ოფლის სუნი...
 ფიზკულტურელი ბიჭი - და სახლის სუნი... სიმუდროვის... ნაცნობი განჯინისა და თმების სუნი... შენი კეფის... თბილი კეფის... და თმის ძირების სუნი...
 ფიზკულტურელი ბიჭი - შენგან მოტანილი ფორთოხლისა და მამაკაცის ღონიერი ხელების სუნი... დიდი ფორთოხლებია?
 ფიზკულტურელი ბიჭი - დიდი... წითელი... მზესავით მრგვალი... და ცხელი... ცხელი... ცხელი, წითელი პლანტაციები, ცხელი, წითელი შხის ქვეშ და... ოპ, ღმერთო, როგორ მომენტატრა ეს ნაცნობი...
 ფიზკულტურელი ბიჭი - ...აჰ /პაუზის შემდეგ/ ახლა შე და პატარას დიდხანს გაგვეტება შენგან მოტანილი ფორთოხლის სუნი... /წამოღება/.
 ფიზკულტურელი ბიჭი /წამოღება/ - ჩვენი პატარა... მას სჭირდება შუკი და სითბო. მეტროდან გადმოვქაჩავ ელექტროენერჯიას... თუ დრო დამჩნა, შემასაც დაგიპოხთ, მერე კი წავალ... /ჯობიდან ფულს ამოიღებს, მაგღაზე დადებს/.
 ფიზკულტურელი ბიჭი - ისევ ფორთოხლის პლანტაციამ?
 ფიზკულტურელი ბიჭი - არა, იქ არა... მანქანას ჩამოვიყვან, მერე ენახოთ... /სადენს მიაბარებს, ჩამოსტება, მიდის. ავტობატის ჯერი. ძაღლების გინას/.
 ფიზკულტურელი ბიჭი - ხედავ, ჩემო პატარავ, რა მამაცი მამა გყავს?! ის არ უმინდება გველურებულ, მშიერ ძაღლებსა და შარავზის ყაჩაღებს, რათა შენ გქონდეს შუკი და სითბო...
 შემოდის შხა, ჩვენი უხლავ ძაღლებს ივრების, ცალი ხელით ინვალიდის ეტლში მჯდომ, ძალიან გასუბუხ რეზოს შემოვიყვან. რეზოს ჭილვევი უზის კალთაში.
 მზია /სედიანად მიქერილი რეზოს/ - ცოტა გასუბუდა, არა?
 ფიზკულტურელი ბიჭი /სარეცხს ფენს/ - ჰო, ცოტა...
 მზია - ჩემი ფერხორციანი, ჩემი... ისე, კაცი თუ ხარ, წონა უნდა გქონდეს... /პაუზა/ - ჰა?
 ფიზკულტურელი ბიჭი - ჰო, აღბათ...

მზია - თანაც, თუ შევიძინე, რა კეთილი იერი აქვთ მსუქნებს... /პაუზა/...
 ფიზკულტურელი ბიჭი - ჯან კეთილი...
 მზია /რეზოს მიქერილი/ - კეთილშობილების განსახიერება ჩემი... ჩემი... მიდინებელი გონლიათი... ჩემი... ესეც, გოგო, ეს ჭილვევიც როგორ უზის კალთაში... სულ გადაქვია ფრენას... არიან ასე... /პირველს გადაიწვს/ - დედა, რა ვიფიქრე ახლა... ღმერთო მომკალი... /მათ გადასახავს პირველს/. ჯვარი წერათ ოთხი კუთხით... საბრალო ჩემი, ჩემი დაუცველი... უსუსური ჩემი... სტაგნაციამი ფეხ-შედეგული...
 უცრად შუკი იმატებს კვარცხლბეგზე, შემდეგ შორეული მარშის მელოდია მოატანს.
 ფიზკულტურელი ბიჭი /შორს გაიქვრილი/ - დენი გადმომიყვანა და წავიდა მეტროთი! მზია - ვინ?
 ფიზკულტურელი ბიჭი - ჩემი ქმარი...
 მზია - რა იცი, რომ წავიდა?
 ფიზკულტურელი ბიჭი - მარშის ხმაზე ის მუდამ სადღაც მიდის... დაგვიტოვა ფული, სითბო, შუკი, ფორთოხლისა და მამაკაცის ოფლის სუნი და მეტროთი გაემგზავრა აეროპორტისკენ... შე და პატარა სკვერის ბოლომდე გავისეირნებთ, მაშინ ვიფიქრებ, რომ გავაცილებთ...
 მზია - ისერიან... თან ძაღლებიც...
 ფიზკულტურელი ბიჭი /კვარცხლბეგდან ჩამოღის/ - არაუშავს, დიდ ჯოხს წავიღებ.
 რეზი /ფიზკულტურელი გოგოს გასვლისთანავე/ - შხა!
 მზია - ჩუ!...
 რეზი - შხა!...
 მზია - გაგისკდა მუცელი, რა გაჭამო, აღარ ვმუშაობ, გესმის თუ არა!
 რეზი - შხა!
 მზია - მოვა ის გოგო, გამოვართმევ ფულს და გაჭმევ!
 რეზი - შხაია!
 მზია - ჩაგახეთქებ ჭილვევს, გინდა?!
 რეზი - მშ...
 მზია - /მკაცრად/ - მადროვე, მოვწესრიგებ! /ჯიბის სარკვეში ჩაიხედავს, დროადრო რეზოს გადახედავს ხოლმე/ - ზორცმეტი ეს... უმაქნისი... მარო ეს, მარო, მტარვალი ეს... /პაუზის მერე ხმა დაუბლიდა/. ჩემი... ჩემი მტარვალი... სუტენიორი ჩემი... /ღრმად ამოისუნთქავს, ეტლს გაავრებს, გზად/ - ვაკეთებ მომენტალურს! უცებ-უცებ!

სახელდახელოდ! ვაკეთებ იაფად! აქვე ვაკეთებ, ჩირგვებში, ბუჩქებში, ტყეში შორს ვერ წავალ, ავადმყოფის პატრონი ვარ... იაფად, აქვე, მომენტალურს! გადი, ძაღლო, იქით! მომენტალურს, იაფად!

მზია თავის მიუფარებას. ცოტა ხანში სცენაზე ფიზიკულტურელი ბიჭი შემოვა. გარეშის მოათავლიერებს. სცენის საპირისპირო კუთხიდან მზია შემოვა. იაფფასიანი მესვეიეთ აცია, ტურბის იღვასე ვზადაგზა. კრომანეოს მაიკვრდებიან.

მზია - ვინაობა? არ მახსოვხარ, რაღაც...
ფიზიკულტურელი ბიჭი - აქ უნდა დამხვედროდნენ... მთელი გზა ამაზე ვფიქრობდი... გზა გრძელი იყო... დიდხანს მოვდიოდი და ვფიქრობდი, დამხვედებიან მეთქი...

მზია - აქ მე ვარ... თუ რაზე გვირდება, ვაკეთებ მომენტალურს, იაფად, სახელდახელოდ... სხვა რა ვითხრა...

ფიზიკულტურელი ბიჭი - მვირდება თუ მინდა?
მზია - სურვილით ჩემთან არ მოდიან...

ფიზიკულტურელი ბიჭი - მე უნდა დამხვედროდა ცხელი კერძი და ქალის სითბო... მწარეა, როცა იმედი ვიცრუვდება კაცს... აი, გლობუსი ჩამოვიტანე... /ხელჩანითიდან გლობუსს ამოიღეს/ - მე ვფიქვ...

რეჟისორი ხმა - მზია! მზია!

მზია /ითიშის რეჟისორის გასახიზნო, ისე ხმამაღლა/ - ვაკეთებ ხუთი პურის ფასად, ავადმყოფის პატრონი ვარ და ვაკეთებ აქვე, მომენტალურს, ამიტომ აქვე, იაფად!

ფიზიკულტურელი ბიჭი /გლობუსს დასცქერის/ - აი, აქედან წამოვედი და აქ მოვედი... მე მთელი გზა ვფიქრობდი, რომ... /ამხედავს მზიას/ რა ღირს ხუთი პური?

მზია - არ გაგაღარბებებს, წავედით!
ფიზიკულტურელი ბიჭი - ჩირგვებში?

მზია - ჰო, ბუჩქებში, ჩირგვებში, ტყეში... თურქა ტყე გაიჩეხა... მოდიხარ?!

ფიზიკულტურელი ბიჭი /თავისთვის/ - ბუჩქებში, ჩირგვებში, ტყეში... საიდან მახსოვს...

მზია - გლობუსი დატოვე... თუ გლობუსით ხელში გირჩევენია... ფიზიკულტურელი ბიჭი /ჩაეცინება/ - გლობუსით ხელში არასდროს მიცდია...

მზია /მადის/ - დროზე! ავადმყოფის პატრონი ვარ მეთქი, სულ დეკარგა ამ ხალხმა სიბრალეულის გრძნობა... ჰე!

ფიზიკულტურელი ბიჭი მიეცემა. კვარცხლბეკს მიუფარებიან. თავად არ ჩანან, მაგრამ გლობუსი ჩანს კვარცხლბეკის კუთხიდან.

შემოვა რეჟისორი. მიმოიხედავს. შემდეგ საქითებს მუახლოვდება. კარს გამოაღებს. ხელს აფიქრებს. სცენის სიღრმიდან ფიზიკულტურელ გლობუსს ძველმანების ფუნა მოაქვს.

ფიზიკულტურელი ბიჭი /გზად/ - მეორადი ტანსაცმელი ცალობით და ბითუმად! პირდაპირ ვეროპიდან! კოტონის პერანგები, ლაბადები, ჩაუცმელზე ახალივით გამოიყენება! პიჯაკები საგაზაფხულო და საშემოდგომო! პალტოები გრძელი, სამთავრობო! /რეჟისორს შენიშავს/ - ტყუილად ეძებ... აღარც ქათამია, აღარც კვერცხი, გვეო, რაც ჩემი შეილის სარჩო თქველიფე...

რეჟისორი უსიტყვოდ გამოტრიალდება, კვარცხლბეკზე აცოცებას ცდილობს.

ფიზიკულტურელი ბიჭი /ფუნას მიაგებს, რეჟისორს დაეჯავგრება/ - სად მიძვრები, შე მუქთახორა, სად?! ჩამოეთრეი აქეთ!...

რეჟისორი /ხელი იშორებს/ - წადი, შენი!... ბოზები... ავაზაკები...

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ეს დაუნი...

გარყვნილი დაუნი... სარგებლობ, რომ კაცები არ არიან შინ? თვითონ გაგისწორდები, შე მძორო!...

რეჟისორი /მოუჭნელად იშორებს/ - წილი! წილი! მტყუთვის... გადაგარჩინე, შენი!...

ფიზიკულტურელი ბიჭი - წილი გტუთვის ამ უმაქნისს თურმე... /დაარტყამს/. აი, შენი წილი, აი, ყველაფრისთვის, ყველაფრისთვის, აი, აი!...

რეჟისორი /მოუჭნელად დატრიალდება, ვოგის ჩამოშორებს/ - წადი, რა!... ვაკრობა გამინაღეს აქ... გადაგარჩინეთ, ყველა გადაგარჩინეთ! მშია, შენი! /აცოცებას ლაპობს/.

ფიზიკულტურელი ბიჭი /სცენაზე დაეცა/ - თუ გზია, ხელი გაანძირე! ჩემი ვაფი ამ ძველმანებით გამოვზარდე! სამი ენა შევასწავლე! საერთაშორისო ოლიმპიადიდან მოგზაურობის! სარგებლობ, რომ შენი არ არის, არა?! ჩემი ქმარი ცხრა პირ ოფელს იღენს ცხრა მთასა და ცხრა ზღვას იქით, რომ... /გლობუსს შენიშავს, რეჟისორს თავს მიანებებს, წამოადგება/, ეს... ეს...

/ამახობაში რეჟისორი კვარცხლბეკზე აფიფხდება. გამალებით ეძებს საჭმელს. რაღაცას გადააწვდება და სულმოუთქვამლად ჭამს. შემდეგ ჩაიძინებს/.

ფიზიკულტურელი გოგო ფიზიკულტურელ ბიჭსა და მზიას წამოადგება თავს. ისინი წამოამართებიან.

ფიზიკულტურელი ბიჭი - ჩვენს ვაფს გლობუსი

შეგბირდი... აი, გლობუსი...
 ფიზკულტურაში ბიზი - დაგაგვიანდა...
 გლობუსი სამი წლის წინ უნდა ჩამოგეტანა. ახლა უგლობუსოდაც კარგად მოგზაურობს...
 ფიზკულტურაში ბიზი - სამი წლის წინ იქაურ ციხეში ვიჯექი ქურდობისთვის... მერე ემიგრაციის... არაღვეალურად ვმუშაობდი... მერე... /პაუზა/ ჩამოვედი... მანქანით...
 ფიზკულტურაში ბიზი - ამბობენ, იქაურ ციხეში კარგი კვებაა...
 მზია /პარზე ხელმოღებული უსმნდა/ - ეს... გოგო, ეს!... რამ დამაბრძავა, მომიკვდეს, თავი მომიკვდეს... მაგ არ ითვლება, არა, არ ითვლება!
 /ნაუცბათვად გავიღება ფიზკულტურულ ბიჭს/
 ფიზკულტურაში ბიზი /ჰმარს/ - ანგარიში თუ გაუსწორე?
 ფიზკულტურაში ბიზი /ჯიბიდან ფულს ამოიღებს/ - მე ძალიან დიდხანს მოვიდიდი...
 მზია /ფიზკულტურულ ბიჭს/ - უიძე, არა, არა, ჩვენს შორის, არა! გადახდილია... დედა, რას ვამბობ, სიკვდილი, ჩემი სიკვდილი...
 ფიზკულტურაში ბიზი /ჰმარს მიცქერილ/ - რა გიჭირს, იქაურ ციხეში მუქთად გკვებადნენ, მომენტალურზე ისე ვპატიობენ, როგორც ავტობუსში...
 მზია - მოგიკვდე, მე მოგიკვდე, თუ ეს ამბავი გაიხსენო... ჩვენ ხომ... ამდენი წელი... ასე... როგორ, როგორ, ეს როგორ დამემართა, როგორ... იმანაც რომ ვერ მიცნო... /პაუზის შუბლზე/ - ასე შევიცვალე?! როგორ გარბის დრო... /ფიზკულტურულ ბიჭს/ - ცოტა იქით გადაექით, რა... მერღვე რადაცნაირად... ჩვენ... ქალურად...
 ფიზკულტურაში ბიზი - ნუ გერიდება... ცხოვრება ასეთი...
 მზია - რა ვიცი, დობას ვეფიცები!... /პაუზის შუბლზე/ - არ ითვლება, რა, ძალიან ვთხოვ... შორიდან მოატანს მარშის მღვლია.
 ფიზკულტურაში ბიზი /ჰმარს/ - მიდიხარ?!
 ფიზკულტურაში ბიზი - ამჯერად არა!
 დავიღალე ზეტილით...
 ფიზკულტურაში ბიზი - ყველა დავიღალეთ... შენ ჩამოიტანე უსარგებლო გლობუსი, დაღლილობა და იქნებ არამდე დაავადებაც...
 მზია - არა, რეზოს თავს გეფიცები, კლიენტთან მარტო უსაფრთხო... უი, ბოდიში...

ფიზკულტურაში ბიზი - ნუ შეიძინებ... ჩვენ ეჭვიანობისთვისაც კი ვეღარ ვართ...
 ფიზკულტურაში ბიზი - მე გეტყვობდი... ფულიც ჩამომყვა, მეტი ჩამომყვებოდა, მაგრამ ავარია შემემთხვა გზაზე...
 ფიზკულტურაში ბიზი - პო, შენ მარცხისა და ბეტონის სუნიც ჩამოიტანე... რას აპირებ?
 ფიზკულტურაში ბიზი - უსაქმოდ არ გაჟერდები, კონტრაბანდისტი ვაკვლები.
 ფიზკულტურაში ბიზი - ესეც საქმეა, მუქთამჭამელი რეზოც ვეფიცო...
 მზია - რეზო? სად არის რეზო?! რეზო! რეზო!
 ფიზკულტურაში ბიზი - ჩემს ბინაში...
 მზია - როგორ თუ შენს ბინაში... როგორ!...
 ფიზკულტურაში ბიზი - ააღწია... კვარცხლბეკზე!
 მზია /ნაუცბათვე მოძრაობს/ - რეზო... შენით გაიარე?... რეზო!...
 ფიზკულტურაში ბიზი - სტაგნაციის დიქტატურა! რეზო კვარცხლბეკზეა, ჩვენს მაგივრად!
 რეზოს აქამდე ჩასხმუნებოდა. ამ სიტყვების შემდეგ წამოიშრებოდა, ხელს გამოიწველეს და მოვარეულით გამოაიხიეს.
 რეზი - ერთი კაცი ვერ შემიძინებ?! ვერ მოუარეთ?! რეზო და რეზო... მუქთამჭამელი რეზო... სტაგნაციაში შესული რეზო... ქმედება გსურთ უტყინოებო, სტაგნაცია შობს ქმედებას და ის ქმედება დედას გიტირებს!... ანდა ვინ არის ქმედებისთვის მზად, როცა სისხლი ასე დაძვევდა...
 მზია /ხელს შეაშველებს რეზოს. ფიზკულტურულ ბიჭს/ - მივიღეარ... ბოდავს... რეზო, ფრთხილად...
 რეზი - შენ მებრალბები... ძალიან მებრალბები...
 მზია - რეზო... დედა, დედა, ჩემი გულისხმიერი, ჩემი...
 რეზი /შხიასთან ერთად მაიხიებს. შეფრთხება/ - თქვენ მე ყველანი მებრალბებით... თქვე ავადმყოფებო... კარლ ბაგარი სამყაროს ერთ მათედზე ემსახურებოდა წესრიგის დაცვას, მე სამყაროს ერთ მეექვსედზე. დრო იცვლება, დრო მიდის, 220 წლიანი ჩემი ჭილყვავიც ფრით და...
 მზია - არ აფრინდეს, არა, იყოს ერთხანს... რეზო, ჩემო იმედო, ჩემო, ჩემო, რა ვთქვა, რა? მომეხმარეთ!

ფიზკულტურული ბიჭი ეტლს გამოაგორებს, რეზოს
ნასვამენ.

მზია - რეზო, როგორ ხარ, ჩემო სიყვარულო,
ჩემო სიცოცხლე, ჩემო ერთადერთო
კაცი, ჩემო... სხვა არ ითვლებოდა, შენ
ხომ იცი, სხვა არ იყო სათვალავში.

რმზ(ო) /გადმოხედავს/ - გამხეთქა ამ ბოხმა
დროებით... პური და პური...

მზია - ცოცხალია, ცოცხალი! გენაცვალე
სიტყვა-პასუხში... ოქროპირი ჩემი... ახლა
კარუსელებზე წავალთ. იქ ფულს
მოგვეყიენ და კარგ სადილს გავიკეთებ...
არ მოდიხართ კარუსელებზე? ინვა-
ლიდთან ერთად უფროდ გავკვიშვებენ...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - სადა სახრავი
იშოვნება, ყველგან წამოვალთ...

ფიზკულტურელი ბიჭი - ძალიან დამალა
გზამ... მე აქ ველოდი ცხელ სადილს
და ჭალის სითბოს...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - იქ ხელი-ხელში
გამძვვენ ფულს... წინ რეზოს გავიმძღვა-
რებთ, წავედით არჩვენებზე!

/რამდენიმე ნაბიჯს გადადგამს/.

რმზ(ო) /ითის აწყვეთ/ - ერთი წუთით!
შეყოფდებიან.

რმზ(ო) /გაღიშებული/ - აი...
კარ! კარ!

რმზ(ო) /მოსდევს/ - აფრინდა ორასოცწლიანი,
გადაიყრანტალა... /თავს ჩარგავს/.

მზია - ვაიმე, რეზო! რეზო! ჩემო...
ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - საკმარისია... სანამ
გაციებულა, საარჩევნო უბნებს უნდა
ჩამოეუაროთ.

მზია - მიცვალებულით?.. რას ამბობ, რას!
ჩემი რეზო! მატირეთ ჩემი კაცი! რეზო!..
ვისი არჩევის თავი მაქვს ახლა! ვისი...
ანდა ეს...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - მკვდარმა ვინ უნდა
აირჩიოს, აბა, რა ვიცი. ეტლს მიაგორებენ.

მზია /გზად/ - რეზო! რეზო! რა უცნაურად
მიგასვენებ, ჩემო ერთადერთო, ჩემო, ჩემო
დადუმებული, უიმედოდ ხმაგაკმენდილო,
ჩემო... რეზო, რეზო.
სცენიდან გაულენ.

სპრანთი მ(ო)მხმ: დამე, შორიდან მოატანს
ძალის ყუფა. ცოტა ხნის შემდეგ ყუფა უფრო ახლოდან
იხმის.

ფიზკულტურელი ბიჭი /მთერალის ხმით.

აგრესიული! - სამხეცეა, ამითი! /დაიბრუნა.
ჭაბ ისერის/. შეუქ! რატომ არ მელიან,

რატომ არ ჩანს შუქი ჩემს ფანჯარაში,
რატომ არ მელის ჩემი ცოლი...
კარცხლებზე შეუქ ითობა. ფიზკულტურელი გოგო
პერანგის ამარა.

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - ძალღებს მთერა-
ლები არ უყვართ!

ფიზკულტურელი ბიჭი - მერე შენ ძალღი
ხარ? მიპასუხე, შენც ძალღი ხარ! შენ
ხომ ცოლი ხარ ჩემი... რატომ არ მელი,
რატომ არ ჩანს შუქი ჩემი ბინის სა-
რკმელში...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - ხვალ აღრიანად
უნდა ავდგე... ამოდი...

ფიზკულტურელი ბიჭი - სად, კარცხლებზე?
ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - ლოთიდა აკლდა
აქაურობას...

ფიზკულტურელი ბიჭი - პო, ფიზკულტურ-
ელი არ უნდა ლოთობდეს, ფიზკულ-
ტურელი კარცხლებზე უნდა იდგეს,
ანდა, ომობდეს უნდა, ანდა ოფლს
ღერიდეს უნდა, ანდა...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - თუ ამოდიხარ,
ამოდი! ახალი ფუთა უნდა მოვიტანო,
აღრიანად ვარ ასადგომი!

ფიზკულტურელი ბიჭი - ვე რომელი... ძვე-
ლმანების ახალი ფუთა?

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - პო, ძველმანის
ახალი ფუთა... მოდიხარ?! თუ არადა,
შუქს გამოვროთავ და დავიბინებ...

ფიზკულტურელი ბიჭი /კარცხლებზე აღის/ -
რატომ გამორთავ! მიპასუხე, რატომ?
ხომ გადმოვიყვანე ეს დედააფეთქებული
სადენი მეტროდან... ენოს რა!.. იფოს
შუქი ჩემს სარკმელშიც! /ყეზი დაუღებს/.

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) /ხელს გაუწვდის/.

ფიზკულტურელი ბიჭი - არა... არ მინდა...
/გაჭირვებით წამოდება/.

ფიზკულტურელი ბიჭი - შენს თვალებში
ნუგეშიც გახუნდა... შენ...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - შენს თვალებში
ლოთის ცრემლი ბრჭყვიალებს - შენს
ხმაში ლოთის ხრინწი ისმის... /გატრ-
ალებს/.

ფიზკულტურელი ბიჭი /მაჯაზე მოვიდება/ -
მოიცა, ვთხოვ!.. მჭირდება...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) /დალლილად/ - რა
გინდა... დილით სივარეტზე მოგაკითხავს
მზია...

ფიზკულტურელი ბიჭი - სივარეტს შენც
მისცემ... მომისმინე... გახსოვს... გახსოვს,
როგორ ვიდექით კარცხლებზე? მაშინ,

საქრებულო
საბჭოთაო გამომცემლობა

ჩვენ, სანადიროდ იარაღასხმულ პირველყოფილ ადამიანებს ვგავდით, რომელიც პირველყოფილმა მხატვარმა მიახატა გამოქვაბულის კედელს... კვარცხლბეკი ჩვენი სულის მდგომარეობა... ფოტოა... წკაპ და... გადაიღო ვილაცამ... ახლა ვის დავემსგავსეთ, მიპასუხე!!

ფიზიკალური ბიზი () - ახლა უბრალოდ ვცხოვრობთ...

ფიზიკალური ბიზი /მერდმი ჩაჯავს ცოლს/ - ვცხოვრობთ და ვხუნდებით და მაინც ვცხოვრობთ... ჰო... მე... როგორ ვითხრა... მე მოტყუებულად ვგრძნობ თავს... ბითური ფიზიკალური... დაბადებამდე მოტყუებისთვის ვაწიროდი... შენი სიცივე, ბოლო ლახვარი იქნება, გესმის ჩემი! გესმის?! თქვი რამე, მიპასუხე, თუ ხელახლა, დაუბრუნდე პათეტიკას და ასე, კვარცხლბეკზე შემდგარებმა ყიფინა დავცეთ, რომ ამ წამალ ყოფას ყოფას უტყუებთ! რომ მაინც გვეყვარება ერთმანეთი! გაბითურებულებს, მოტყუებულებს, კვარცხლბეკზე თავშეფარებულებს, უიმედობით თვალღებამოღამებულებს... მაინც... მაინც... ვთქვათ, მოდი, ვთქვათ ხმამალა, რომ ჩვენ ასეთები ვართ, განსაკუთრებულები, ჩვენ არ ვხუნდებით და ყოფას მაინც უტყუებთ ყოფას... /აუხის შუფვე, თიქმის ულიონო/ - გადასარევი, მაინც ფიზიკალურად ვგრძნობ... გაუმარჯოს გალოთებულ ფიზიკალურელებს...

/სკამზე დაეშობა. იძინებს. ფიზიკალური ვიგო პლუს გადაფარებს ქმარს. კაბას გადაიცვამს. სივარტს ეწვეა/.

ინათებს. შორიდან მოატანს შხიას ხმა.

მზია - ბრიტვა! ფვჩკა! ბრიტვა, ბრიტვა, ფვჩკა, ბრიტვა!

ფიზიკალური ბიზი () - მართლაც ბოშა ქალივით გაკვივი!

მზია - ბოშას რძალი რომ ვახდები... ვაღდე-ბულიც ხარ ბოშასავით მოახერხო... ჩამოიტანა სივარტე?

ფიზიკალური ბიზი () /რამდენიმე პლუკს ჩამოუტანს/ - წავედი ძველმანების ახალ ფუთაზე...

მზია - კეთილად იარე... რალაც უნდა მეთქვა! ფიზიკალური ბიზი () /მოხედავს/ - ჰო, შხია!

მზია /გაუღიბებს/ - დამაიწყდა...

ფიზიკალური ბიზი () - დროებით... /წას-

ვლას აბრებს/.

მზია - ისა!.. /აუზა/.

ფიზიკალური ბიზი () - ზოგჯერ...

მზია - რადიკანარი ჩახუთული დღეა, არა! ფიზიკალური ბიზი () - წნევა თუ

გაიზომე?

მზია - ჰო, გამახსენდა... სერიალს თუ უყურე გუშინ? იმისთანა ამბავი იყო, ერთ დროს რომ მომიყვა ჩემი ცხოვრვითი რეზო... აი, მარქსი რომ ყავდა ბებია და თავის შვილიშვილს, რომ გაუმხილა წარმომავლობის ამბავი და...

ფიზიკალური ბიზი () - ეგ მერე, ახლა მეჩქარება... ყავასთან მომიყვები...

მზია - კარგი, გენაცვალე, კარგი...

/ფიზიკალური ვიგო მიღის/.

მზია /აუხის შუფვე/ - კარგი... მაგრამ, როგორ ვაღმოვეცე სიტყვებით უბრალო ბოშამ...

/აუზა/ თუ ბოშამ... თუ... ხომ ოხერი იყავი, მაინც მენატრები, შე... ის... მაშინ... ცხედრის ამოცნობაზე... ის... გამახსენდება ხოლმე... სივარტე! სივარტე! ფვჩკა, ბრიტვა! „ანტრანდინი“ სივარტე! ბრიტვა, ფვჩკა, ბრიტვა!.. /უხილავ კლიენტს/ - მოდი, შე შეჩვენებულო... იაფად, სივარტე! ფუკ, შენი... გვერდები მპურადვილი თვალებით... მპურადვილი... შე, მართლა ბოშა, შენა... სცენის სიღრმიდან ახალგაზრდა რეზო გამოჩნდება. სპორტულად აცვია. ბეისბოლის ჯოხს ათამაშებს ხელში.

მზია - რას ვხედავ ამას... რას!.. რეზო! რეზო, შენ ხარ?! ასე ახალგაზრდა?... უკვდავი ხარ, ბიჭო... რეზო!.. მეც რომ... რა იქნება, მეც რომ...

რეზი () - კონტრანდით ვაჭრობ, ბიცილა?

მზია - მომხედა აქეთ, შე სასიკვდილე, რეზო, შენ ხარ?

რეზი () /რადიკანარად ხველიანად, მიღლილად/ - კი, რეზო ვარ...

მზია - მერე, რანაირად, ბიჭო!.. არ შემხედო, რა... მარტო მე გიყურებ... შენ არ შემხედო... მე... მე... ვაგიხედავ ახლა და პოპულა, მეც ახალგაზრდა ვარ... რეზო /მოუხილავდა, ხელბასაც გაშლის მისახვედრად/

რეზი () - არ შემეხალე, ბიცილა, უწყებით ვარ მოსული...

მზია /გაოცებული/ - რა უწყებით?..

რეზი () - სკვერი უნდა გავწმინდო... კვარცხლბეკი გავათავისუფლო აღლუმისთვის.

მზია - სკვერი ვაწმინდო, რას ქვია, მწმენდელი ხარ თუ...

რეზ(ო) /მოწყვნილად/ - კი, მწმენდელი ვარ...

მზია - თანაც იქ ბინაა, ხალხი ცხოვრობს... მე ჩავწერე...

რეზ(ო) - რა უფლებით ჩაწერე, მერე!

მზია /წინადა, დამაჯერებლად ცდილობს ახსნას/ - რა უფლებით და, ესეიგი, როგორც ომის ვეტერანს და უბინაოდ დარჩენილს, ესეიგი, როგორც გამოწაკლისი, არა? მოიცა... დედა, დედა, შენ ხომ ის ხარ, ბიჭო, ჩვენი რეზო - რას მალაპარაკებ, იქ არ გაიზარდე?! როგორ ხარ, დედიკო, ბებია... მეხუშრები, შე მაიმურო, ამხელა რომ იყავი, ასე, თითისტოლა, რომ გასეირნებდი სკვერში...

რეზ(ო) /მოწყვნილად/ - ხეებიც გაუჩეხიათ...

მზია - და არ გახსოვს? ცივი ზამთარი რომ...

რეზ(ო) - მაშინ საერთაშორისო ოლიმპიადაზე ვიყავი...

მზია - ა, ის მაშინ იყო?... და მერე რომ...

რეზ(ო) - მაშინაც ოლიმპიადაზე ვიყავი... იქნებ სემინარზეც...

მზია - ააა...

რეზ(ო) - მეც ვე უნდა შეთქვა.

მზია - რა?

რეზ(ო) - აა, ბიცოლა, კონტრაბანდით ვაჭრობ, არა?!

მზია - როგორ ვითხრა ახლა... ბებიკო...

ესეიგი... /პაუზის შემდეგ/ - არა!...

რეზ(ო) - კი, ვაჭრობ...

მზია - არა, შეთქი, დავიფიცებ თუ გინდა...

რეზო /დახიზრება, თოფს დასწვდება. მზიას მაწვიდს/ - არ გინდა ფიცო... ამას მოკიდე ხელი...

მზია /დამწველი დაატყრდება თოქს/ - თოკი...

ბაწარი... დავგრეხ თოქსა-ბაწარსა...

ჩავაგდებ... /რეზოს ამოხედავს/ - რას მიპირებ, შვილო, რეზო?

რეზ(ო) - არ გეწყინოს, ბიცოლა, მეც არ მინდა, მაგრამ მწმენდელი ვარ...

მზია - ...და ისე რომ მოვილაპარაკოთ, ისე?..

რეზ(ო) - შაბაში!

თოქი, რომელიც მზიას ეჭირა, გაიშრება, დაიბარება, მზიას მათარვეს სადღაც...

მზია - რეზო, რეზო, ბებიკო... რეზო!!!

აღამიანებად დავრჩეთ, რეზო, გავწმინდეთ და თან ადამიანებად დავრჩეთ, ბებიკო... მე...

რეზ(ო) /პაუზის შემდეგ/ - ...სამწუხაროდ, არ გამოდის... /პაუზა/ ბიცოლა...

რეზო კვარცხლბეკს მუახლოვდება, ვეტერანს დააკვირდება. შემდეგ ჩამოვლევს სადენს. შემოდის ფიზკულტურული გოგო ფუთი. შორიდან უცქერის რეზოს. რეზო კვარცხლბეკზე ადის. მძინარე ფიზკულტურულ ბიჭს ეხება მხარზე. ბინას ათვლიერებს.

ფიზკულტურელი ბიჭი /თვლების ფშვებით/ - რეზო?... როდის?..

რეზ(ო) - დღეს...

ფიზკულტურელი ბიჭი - მოდი, გაკაცოო, შე...

რეზ(ო) - არ შემეხალო, უწყებით ვარ მოსული!

ფიზკულტურელი ბიჭი /წამოყდება/ - რა უწყებით?

რეზ(ო) - ალღუმისთვის კვარცხლბეკი უნდა გაათავისუფლო...

ფიზკულტურელი ბიჭი - აბა, კვარცხლბეკი?

რეზ(ო) /მდი-მოდის, ათვლიერებს/ - აი, კვარცხლბეკი!

ფიზკულტურელი ბიჭი /წამოშარბება/ - შეი-შაღე?! თუ ხუმრობ...

რეზ(ო) - იცოდე, არ შემეხალო!

ფიზკულტურელი ბიჭი - ვერ გავიგე, რა ხდება?!

რეზ(ო) - რა უნდა ხდებოდეს... თქვენს გამო მენაკვედ ვიქციო... ვის უხარია მენაკვეობა... ვერ ვგრძნობ, როგორ ყარს აქაურობა... ვილატას ხომ უნდა გავწმინდა... მეც ვწმენდ... რა ვქნა...

ფიზკულტურელი ბიჭი /ზელი წაიღო რეზოსკენ/ - მანახე ერთი, შენი შუბლი...

რეზ(ო) - ...არ შემეხალო!

ფიზკულტურელი ბიჭი - შუბლი მანახე, შე, ლაწირაკო, ხომ უნდა ვიცოდე, რით გიწამლო!

რეზო ბეისბოლის ვიზს ურტყამს გამოწვეულ ხელზე. ფიზკულტურელი ბიჭი - ოხ, შე... /გაიწვეს/. რეზო მალან უცებ, პროფესიონალურად იღებს იარაღს და ერთი გასროლით კლავს ფიზკულტურულ ბიჭს. გასროლასთან ერთად ფიზკულტურულ გოგოს ფუთა უყარდება ხელიდან.

ნული წამით გამოეშროება კვარცხლბეკსკენ. შემდეგ კვარცხლბეკზე ააბიჯებს.

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) - მოკვდა? მოკალი? მამა მოკალი?

რეზ(ო) - ვაფრთხილებდი... ის შემეხალო...

ფიზკულტურელი ბიჭი(ო) /მთელი ხმით, მხოლოდ ცრემლის გარეშე/ - მამა მოკალი!!!

რეზ(ო) /შვიდი ხმით, პაუზის შემდეგ/ - ალბათ,

მოკვდა... მე არ ვაცდენ...
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) /ჩაეარდნილი ხმით/ -
 ნუთუ ძველისძველი ამბავი მუო-რდება...
 რეზ(ო) /გაცხარებით ისერის ნიუთებს კვარცხ-
 ლბეკიდან/ - და თანაც, რაო, ვინ
 მოკალიო?
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) - მამა მოკალი, მა-
 მაშენი?!.
 რეზ(ო) /იგივე გაცხარებით მოქმედებს/ - ვინო,
 მამაო?
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) /უფრო ჩაეარდნილი ხმით/
 - ჰო, მამა...
 რეზ(ო) /ითიქმის მიასუფთავა კვარცხლბეკი/ - მამა
 ესეიგი, არა?!
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) /ითიქმის წურწულით/ -
 ...ჰო!
 რეზ(ო) - მამაჩემი რეზო ბაგარი იყო და არა
 ეს ვილაც ფიზკულტურული - შენ თუ
 არა, ვინ უნდა იცოდეს...
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) - ის ღვრიდა სისხლს
 და ოფლსაც ღვრიდა შენთვის, და ის
 მამაშენი იყო...
 რეზ(ო) - მე გავაფრთხილე... ეს შექმნალა...

ანდა, რა მნიშვნელობა უნდა ქონდეს,
 როცა სულით ბაგარი ზარ, მატლებში
 კი ახალი სისხლი ვიწუნუნუნებ...
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) - შენ კვარცხლბეკზე
 იჭერ მის ადგილს... თვალები უნდა
 დაეთხარო წესით და რიგით, მაგრამ
 ყველაზე საზარელი ისაა, ბედისწერის
 სისასტიკეს რომ მივეჩვიეთ... ჩვენს
 დროში თვალებს აღარ ითხრიან, შავი
 ნაჭრის აფარებაც საკმარისია...
 /დაიხრება, კვარცხლბეკის იატაკიდან შვე ნაჭურს
 აიღებს და თვალებზე აიხვევს/.
 რეზო ვანზე გადადგამს ფეხებს, ისე, როგორც ეს
 სამხედროებმა იციან. ცერებს ქიმარში ჩაიწყობს.
 დასასრულაშვე უძრავად დგანან.
 - კარ! კარ! - გაისმება ორჯერ.
 რეზ(ო) - ჭილვევაემა დამასკლინტა...
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) - ...ბედი გქონია!
 რეზ(ო) /გაილიმებს/ - ნახე, შეხედე, ორდენივით
 მოაქვს...
 შიზოპულტურული ბ(ო)ბ(ო) /ძველებურად თვალა-
 ხვეული/ - ეხედავ...
 თანდათან ქრება შუქი.

შარდა

